

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**STALKING A JEHO PREVENCE: POHLED
STUDENTŮ STŘEDNÍCH ŠKOL NA ÚZEMÍ MĚSTA
KLADNA**

Autor práce: Filip Sobotka, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2026

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 1632/5b, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Filip Sobotka

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Stalking a jeho prevence: pohled studentů středních škol na území města Kladna

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Stalking and Its Prevention: the Perspective of High School Students in the City Kladno

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Datum zadání bakalářské práce: říjen 2025

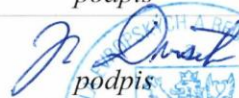
Cíl bakalářské práce:

Hlavním cílem bakalářské práce je zhodnotit úroveň informovanosti studentů středních škol o problematice stalkingu a možnostech jeho prevence.

Vedlejším cílem je zjistit rozsah výskytu tohoto jevu mezi studenty a zhodnotit jejich osobní zkušenosti s jednotlivými formami stalkingu.

Student: Filip Sobotka	14. 11. 2025 datum	 podpis
Vedoucí práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.	14. 11. 2025 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	9. 1. 2026 datum	 podpis
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	14. 1. 2026 datum	 podpis
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	15. 1. 2026 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval(a) samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Rád bych touto cestou vyjádřil své upřímné poděkování vedoucímu bakalářské práce JUDr. Milanu Kocíkovi, MBA, LL.M. za jeho odborné vedení, cenné rady a podnětné připomínky, které mi poskytl při zpracování této práce. Velmi si vážím jeho ochoty, trpělivosti a podpory, které mi byly při jejím zpracování velkou pomocí.

ABSTRAKT

SOBOTKA, F. *Stalking jeho prevence: pohled studentů středních škola na území města Kladna: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2026. 70 s. Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Klíčová slova: stalker, stalking, oběť, nebezpečné pronásledování

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou nebezpečného pronásledování (stalkingu). Teoretická část se zaměřuje na vymezení pojmu, formy, typické znaky a právní úpravu v České republice, včetně dopadů na oběti. Empirická část je založena na kvantitativním dotazníkovém šetření mezi studenty středních škol, které mapuje jejich zkušenosti se stalkingem, postoje k této problematice a úroveň informovanosti. Výsledky jsou zpracovány pomocí základních statistických metod a prezentovány ve formě grafů.

ABSTRACT

SOBOTKA, F. *Stalking and Its Prevention: The Perspective of Secondary School Students in the City of Kladno: Bachelor's Thesis*. České Budějovice: College of European and Regional Studies, 2026. 70 pp. Supervisor: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Key words: stalker, stalking, victim, dangerous harassment

This thesis deals with the issue of stalking as a form of dangerous harassment. The theoretical part focuses on the definition of the term, forms, typical characteristics and legal regulation in the Czech Republic, including the impacts on victims. The empirical part is based on a quantitative questionnaire survey conducted among secondary school students, mapping their experiences with stalking, attitudes to this issue and the level of their awareness. The results are processed using basic statistical methods and presented in the form of graphs.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce.....	10
2 Historie.....	11
3 Stalking.....	13
3.1 Vymezení pojmu stalking	13
3.2 Základní znaky stalkingu	14
3.3 Typické projevy stalkingu.....	14
3.4 Motivace pachatele.....	15
3.5 Stalking v právním kontextu	15
4 Co není stalking.....	17
4.1 Vymezené jednání, která nelze považovat za stalking.....	17
5 Kyberstalking	19
5.1 Nejčastější formy kyberstalkingu.....	19
6 Mýty o stalkingu.....	21
6.1 Nejčastější mýty o stalkingu	21
7 Pachatelé stalkingu.....	23
7.1 Rozdělení pachatelů	23
8 Oběti stalkingu	26
8.1 Dopady stalkingu na oběť	27
8.2 Falešné oběti stalkingu.....	28
9 Děti a mladiství jako specifická skupina obětí stalkingu	30
9.1 Psychické a sociální dopady na mladistvé oběti	31
9.2 Právní ochrana dětí a mladistvých	32
10 Prevence proti stalkingu	33
10.1 Pomoc obětem stalkingu	34
10.1.1 Bílý kruh bezpečí	34
10.1.2 SKP Centrum.....	35

10.1.3 Člověk v tísní	35
10.1.4 Policie.....	36
11 Trestný čin.....	38
12 Empirická část	42
12.1 Metoda sběru dat.....	42
12.2 Stanovení hypotéz	43
12.3 Charakteristika výzkumného souboru.....	43
12.4 Vyhodnocení dotazníku	44
Závěr	60
Seznam použitých zdrojů	62
Seznam zkratk	65
Seznam tabulek a grafů.....	66
Přílohy.....	67

Úvod

Pro svou bakalářskou práci jsem si zvolil téma nebezpečné pronásledování, známé také jako stalking. Nebezpečné pronásledování představuje specifickou formu sociálně patologického chování, která má závažné psychologické, sociální i bezpečnostní dopady na oběti, přičemž významně narušuje jejich osobní integritu a subjektivní pocit bezpečí. Stalking není omezen pouze na osobní či fyzický kontakt – s nástupem digitální doby získali pachatelé nové možnosti, jak své oběti sledovat a obtěžovat prostřednictvím internetu, sociálních sítí a moderních komunikačních technologií.

Stalking byl v České republice výslovně uznán jako trestný čin v roce 2010, kdy byl zakotven do trestního zákoníku. Před jeho legislativním ukotvením bylo pro oběti velmi obtížné se vůči tomuto typu obtěžujícího a násilného chování účinně bránit, neboť chyběl jasný právní rámec pro postih podobného jednání. Práce je rozdělena do dvou hlavních částí – teoretické a empirické.

Teoretická část se věnuje vymezení pojmu nebezpečného pronásledování, jeho historickému vývoji, základním formám, typickým znakům a motivačním souvislostem tohoto jevu. Dále se zaměřuje na přehled odborné literatury a na analýzu právní úpravy nebezpečného pronásledování v České republice. Pozornost je věnována rovněž problematice dopadů stalkingu na oběti a možnostem prevence.

Empirická část se soustředí na analýzu dat získaných prostřednictvím dotazníkového šetření realizovaného mezi studenty středních škol na území města Kladna. Pomocí grafů a základních kvantitativních metod jsou prezentována zjištění týkající se zkušeností respondentů s problematikou nebezpečného pronásledování, jejich postojů k tomuto jevu a úrovně jejich informovanosti. Výsledky jsou následně vyhodnoceny a interpretovány s ohledem na aktuální poznatky z odborné literatury.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Cílem bakalářské práce je zhodnotit úroveň informovanosti studentů středních škol o problematice nebezpečného pronásledování a o možnostech jeho prevence. Práce se zaměřuje na to, do jaké míry jsou studenti obeznámeni s tímto jevem, zda dokážou rozpoznat jeho jednotlivé formy a zda znají možnosti obrany a pomoci obětem stalkingu. Vedlejším cílem práce je zjistit rozsah výskytu tohoto jevu mezi studenty středních škol a zhodnotit jejich osobní zkušenosti s jednotlivými formami stalkingu. Součástí práce je také zjištění postojů studentů k závažnosti tohoto problému, jejich vnímání dostupných preventivních opatření a jejich povědomí o možnostech vyhledání pomoci v případě ohrožení.

Bakalářská práce je rozdělena na teoretickou a empirickou část. Teoretická část je založena na studiu odborné literatury, odborných článků a právních předpisů České republiky, které se zabývají problematikou nebezpečného pronásledování. Tato část se zaměřuje na vymezení základních pojmů, typologii stalkingu, jeho charakteristické znaky a právní úpravu tohoto jevu v České republice, včetně základních východisek pro jeho prevenci.

Empirická část práce je realizována formou kvantitativního výzkumu prostřednictvím anonymního dotazníkového šetření mezi studenty středních škol. Dotazník využívá kombinované metody uzavřených a polouzavřených otázek, jejichž účelem je zhodnotit informovanost respondentů, shromáždit data o jejich případné osobní zkušenosti se stalkingem a zmapovat jejich hodnotové postoje k této společenské hrozbě, a to v návaznosti na stanovené cíle práce.

Získaná data jsou následně zpracována pomocí základních statistických metod, jako jsou četnosti, procentuální vyjádření a grafické znázornění výsledků. Výsledky výzkumu jsou interpretovány v návaznosti na stanovené cíle práce a formulované hypotézy. Pro toto zkoumání byly stanoveny tři hypotézy zaměřené na stalking mezi studenty středních škol, které budou podle výsledků výzkumu potvrzeny, či vyvráceny. Výsledky výzkumu přispívají k lepšímu porozumění informovanosti mladých lidí o tomto sociálně patologickém jevu a mohou sloužit jako podklad pro další odborné i praktické využití v oblasti prevence.

2 Historie

Stalking jako historický pojem odráží svůj původ v lovecké terminologii, kde označoval systematické sledování kořisti vedoucí až k jejímu úplnému vyčerpání. Tento výraz byl postupně převzat do širšího společenského diskurzu a začal být používán k označení jednání, které se vyznačuje opakovaným sledováním, obtěžováním či vyhledáváním kontaktu s konkrétní osobou proti její vůli. V oblasti kriminologie, kriminální psychologie a trestního práva je stalking vnímán jako relativně novodobý fenomén, jehož systematické odborné uchopení se však opírá o starší poznatky z oblasti psychiatrie a psychologie. Již v 18. století se tímto jevem zabývali významní představitelé psychiatrie, zejména Philippe Pinel a jeho žák Jean-Étienne Esquirol, kteří popisovali jev označovaný jako erotomanie. Tento pojem označoval patologickou fixaci na jinou osobu, jež se projevovala především intenzivním obdivem, idealizací či erotickou náklonností, přičemž postižená osoba byla často přesvědčena o tom, že její city jsou opětovány.¹

Z historického hlediska lze tedy konstatovat, že některé projevy chování, které jsou dnes označovány jako stalking, byly v minulosti interpretovány především jako projevy psychických poruch nebo jako součást specifických psychiatrických diagnóz. Teprve postupem času začalo být toto jednání vnímáno také v širším společenském a právním kontextu, zejména s ohledem na jeho negativní dopady na oběti. Dlouhodobé obtěžování, sledování nebo vyhledávání kontaktu totiž může u poškozených osob vyvolávat pocity strachu, úzkosti a psychického stresu a může výrazně narušovat jejich běžný způsob života.²

Jedním z prvních mediálně známých případů stalkingu byla vražda americké herečky Rebeccy Schaefferové v roce 1989, kterou spáchal její fanoušek Robert John Bardo. Pachatel se stal herečkou posedlým poté, co ji viděl v televizním pořadu, následně jí zasílal dopisy a opakovaně se pokoušel navázat osobní kontakt. Postupně začal vyhledávat informace o jejím soukromém životě, a nakonec ji vypátral až k jejímu bydlišti, kde ji po otevření dveří zastřelil. Tento případ vyvolal silnou společenskou odezvu, která se projevila nejen ve Spojených státech amerických, ale nalezla ohlas také v mezinárodním měřítku. Sehrál klíčovou roli v medializaci problematiky stalkingu

---

¹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. 3., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 9788073804619. s. 213-214.

² Tamtéž.

a výrazně přispěl k jejímu zařazení mezi významná společenská témata. Veřejná diskuse, která po tomto tragickém incidentu následovala, upozornila na nedostatečnou právní ochranu osob vystavených dlouhodobému obtěžování a pronásledování.³

V návaznosti na tento a další obdobné případy byla v průběhu 90. let 20. století přijata v Kalifornii první právní úprava, která stalking výslovně kriminalizovala. Tato legislativní úprava představovala významný krok směrem k ochraně obětí a vytvořila právní rámec pro postih jednání, které do té doby často nebylo možné adekvátně řešit prostřednictvím existujících právních institutů. Postupně se obdobná právní úprava rozšířila i do dalších států USA a následně také do řady evropských zemí. Mezi státy, které stalking kriminalizovaly, patří například Nizozemsko, Belgie, Rakousko (2006) či Německo (2007). Uvedený legislativní proces odrážel postupně se prohlubující povědomí o závažnosti tohoto fenoménu i potřebu zajistit systematickou ochranu osob vystavených dlouhodobému pronásledování.⁴

V České republice byl stalking zakotven do právního řádu s účinností od 1. ledna 2010, a to podle zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“) pod označením „nebezpečné pronásledování“ podle § 354. Zavedení této skutkové podstaty představovalo významný posun v oblasti ochrany osob před dlouhodobým obtěžováním a pronásledováním. Do té doby česká právní úprava tento typ protiprávního jednání samostatně nepostihovala a jednotlivé projevy takového chování bylo možné řešit pouze prostřednictvím jiných skutkových podstat trestných činů nebo přestupků.

Na základě historického vývoje lze konstatovat, že stalking prošel postupnou proměnou od původního chápání jako projevu individuální psychopatie k plnohodnotnému kriminologickému a právnímu fenoménu. Zatímco v minulosti bylo dlouhodobé pronásledování vnímáno především jako symptom duševní poruchy, současné pojetí jej chápe jako závažnou formu sociálně nebezpečného chování s potenciálem eskalace do násilných trestných činů.⁵

---

³ WIKIPEDIA. Rebecca Schaeffer. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <https://en.wikipedia.org/wiki/Rebecca_Schaeffer>.

⁴ WIKIPEDIA. Stalking. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://cs.wikipedia.org/wiki/Stalking>>.

⁵ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. ISBN 9788073802134. s. 213-214.

3 Stalking

Pojem stalking pochází z anglického slovesa *to stalk*⁶, které v původním významu označuje tiché, vytrvalé a systematické sledování kořisti, typicky v souvislosti s lovem. Do oblasti sociálních věd, kriminologie a trestního práva byl tento pojem převzat pro označení specifické formy patologického chování⁷, jehož podstatou je dlouhodobé a opakované pronásledování konkrétní osoby proti její vůli.

V odborné literatuře je stalking označován také jako nebezpečné pronásledování a je chápán jako sociálně-psychologický a kriminologický jev, který významně zasahuje do osobního, psychického i sociálního fungování oběti. Charakteristickým rysem tohoto jednání je fixace pachatele na konkrétní osobu, vůči níž uplatňuje nevyžádanou pozornost a opakované obtěžující chování⁸.

3.1 Vymezení pojmu stalking

Stalking lze v odborném pojetí vymezit jako úmyslné, opakované a dlouhodobé jednání pachatele, které spočívá v systematickém pronásledování konkrétní osoby proti její vůli a je způsobilé vyvolat u oběti důvodnou obavu o její život, zdraví nebo narušení jejího obvyklého způsobu života. Toto jednání může mít podobu jak přímého fyzického kontaktu, tak i nepřímého působení prostřednictvím komunikačních a informačních technologií.

Z hlediska forenzní psychologie je stalking chápán jako forma obsedantního a kompulzivního chování, při němž pachatel dlouhodobě ignoruje jasně vymezené hranice oběti a pokračuje v jednání navzdory jejímu opakovaně vyjádřenému nesouhlasu. Závažnost tohoto jevu spočívá především v jeho dlouhodobém charakteru, který postupně zvyšuje psychickou zátěž oběti a může vést k vážným psychickým následkům⁹.

---

⁶(„plížit se“, „stopovat kořist“).

⁷ Patologický jev – jedná se o nezdravé, abnormální a obecně nežádoucí společenské chování.

⁸ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. 3., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 9788073804619. s. 212.

⁹ MATOUŠKOVÁ, Ingrid. *Aplikovaná forenzní psychologie*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2013. ISBN 9788024745800. s. 212.

3.2 Základní znaky stalkingu

Na základě odborných poznatků lze stalking charakterizovat pomocí několika základních znaků, které jej odlišují od jednorázového obtěžování nebo běžného sociálního kontaktu:¹⁰

- **Opakovanost a dlouhodobost jednání**
Chování pachatele se neopakuje nahodile, ale probíhá dlouhodobě a soustavně.
- **Systematičnost a gradace projevů chování**
Jednání má určitou logiku a návaznost, pachatel postupně stupňuje intenzitu obtěžování.
- **Úmyslnost a cílené jednání pachatele**
Pachatel jedná cíleně, je si svého chování vědom a pokračuje v něm i přes nesouhlas oběti.
- **Zaměření na konkrétní osobu**
Oběť je jasně individualizována, pachatel se fixuje na jednu konkrétní osobu.
- **Negativní dopad na oběť**
Jednání pachatele je způsobilé vyvolat u oběti pocity úzkosti, strachu a dlouhodobého ohrožení, což vede k psychické zátěži, narušení soukromí a omezení běžného sociálního fungování.

Tyto znaky jsou považovány za klíčové pro rozlišení stalkingu od jiných forem nevhodného chování.¹¹

3.3 Typické projevy stalkingu

Stalking se může projevovat různými formami jednání, které se často navzájem kombinují. Mezi nejčastější projevy patří zejména:

- opakované telefonní hovory, zasílání SMS, e-mailů nebo zpráv na sociálních sítích,

---

¹⁰ JELÍNEK, Jiří. *Deset let od přijetí českého trestního zákoníku*. Vydání první. Teoretik. Praha: Leges, 2019. ISBN 9788075023544. s. 364.

¹¹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. Vysokoškolské učebnice. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. ISBN 8086473864. s. 226.

- nevyžádané osobní návštěvy či fyzické sledování oběti,
- zjišťování osobních informací o oběti a jejím okolí,
- kontaktování rodinných příslušníků, přátel nebo kolegů oběti,
- šíření pomluv, vyhrožování nebo nátlakové chování.

Tyto projevy mohou zpočátku působit nenápadně, avšak postupem času často dochází k jejich eskalaci.¹²

3.4 Motivace pachatele

Motivace pachatele stalkingu může být různorodá, přičemž nejčastěji se jedná o kombinaci osobnostních, emocionálních a situačních faktorů. Mezi základní motivy nebezpečného pronásledování patří zejména:

- snaha o navázání nebo obnovení vztahu s obětí,
- potřeba kontroly nad životem oběti,
- pomsta nebo trestání oběti za odmítnutí,
- snaha o psychické či emocionální poškození oběti.

Pachatelé často odmítají přijmout realitu a nejsou schopni respektovat hranice oběti, což vede k pokračování a stupňování jejich jednání.¹³

3.5 Stalking v právním kontextu

V České republice je stalking upraven jako trestný čin nebezpečné pronásledování podle § 354 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Nejedná se o postih samotného obtěžujícího chování jako takového, ale o postih konkrétních forem jednání, které svou intenzitou, opakováním a dopady na oběť dosahují nebezpečné povahy a zasahují do jejich základních práv, zejména práva na osobní svobodu, soukromí a pocit bezpečí.

Podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku se trestného činu dopustí ten, kdo jiného dlouhodobě pronásleduje, a tím u něj vyvolá důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví, případně o život nebo zdraví osob jemu blízkých, nebo podstatně zhorší kvalitu jeho

¹² ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. Vysokoškolské učebnice. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. ISBN 8086473864. s. 226.

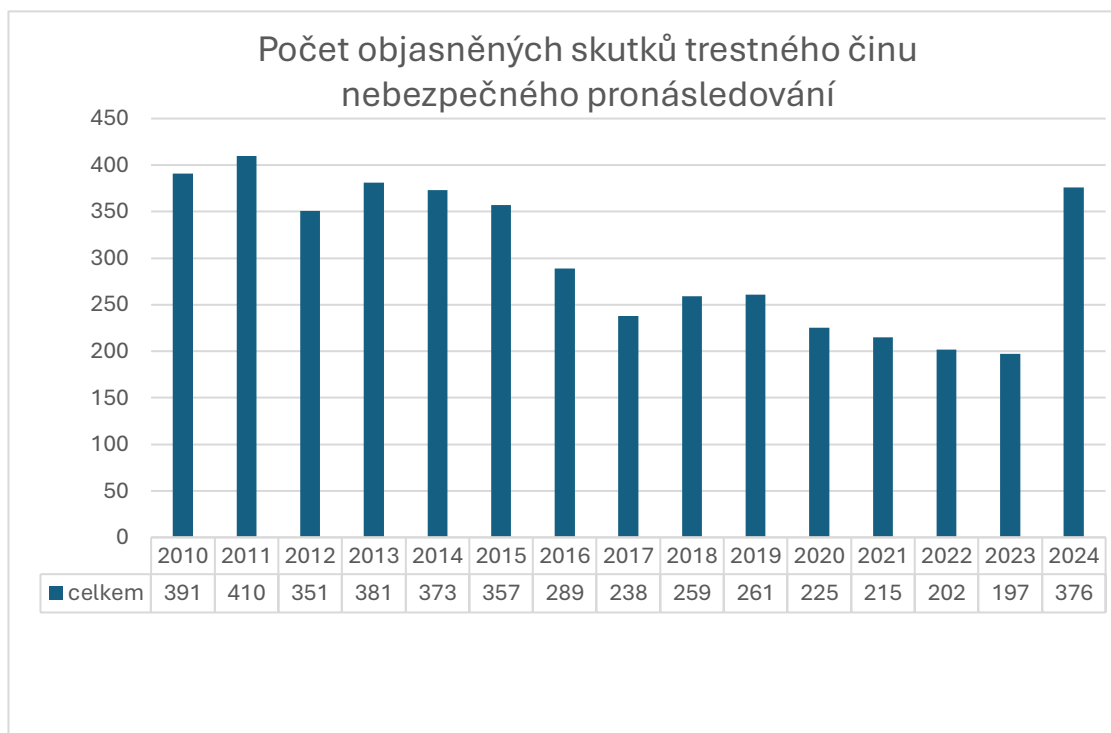
¹³ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. ISBN 9788073802134. s. 223-225.

života. Zákon zde výslovně vymezuje některé typické projevy nebezpečného pronásledování, které se v praxi vyskytují nejčastěji.

Komentářová literatura zdůrazňuje, že klíčovým znakem trestného činu není jednotlivý útok, ale opakovanost a dlouhodobost jednání, které oběť vystavuje trvalému psychickému tlaku. Nebezpečnost pronásledování spočívá především v jeho kumulativním účinku, kdy i zdánlivě méně závažné projevy mohou ve svém souhrnu vyústit v závažné psychické následky, jako jsou úzkosti, poruchy spánku, sociální izolace či změna životních návyků oběti.

Zakotvení trestného činu nebezpečného pronásledování do trestního zákoníku představuje významný nástroj ochrany obětí. Ty se mohou obrátit na orgány činné v trestním řízení, ale zároveň mohou využít pomoci specializovaných organizací poskytujících právní, psychologickou a sociální podporu. Statistiky Policie České republiky přitom dlouhodobě ukazují, že tento trestný čin má v české společnosti stabilní výskyt, což potvrzuje jeho společenskou závažnost a potřebu účinné právní ochrany.¹⁴

Graf 1: Statistika nebezpečného pronásledování v České republice v letech 2010–2024¹⁵

¹⁴ ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7179-884-0, s. 3290-3302.

¹⁵POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. Statistiky kriminality. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/statistiky-kriminalita.aspx>>, vlastní zpracování.

4 Co není stalking

Stalking je nezbytné odlišovat od jiných forem sociálně patologického jednání, která mohou vykazovat určité podobné znaky, avšak nenaplnují zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 354 trestního zákoníku. Stalking představuje specifickou formu dlouhodobého psychického nátlaku, jehož cílem je udržovat nežádoucí kontakt s obětí, získat nad ní kontrolu nebo v ní vyvolat pocit strachu. Od ostatních forem psychologického nátlaku se odlišuje zejména svou systematičností, personalizací a fixací na konkrétní osobu.

Pro správné pochopení tohoto jevu je proto důležité vymezit také jednání, která mohou na první pohled vykazovat určité podobnosti se stalkingem, avšak jejich podstata, motivace či sociální kontext jsou odlišné. Tato jednání se mohou projevovat rovněž opakovaným obtěžováním nebo psychickým tlakem na konkrétní osobu, avšak zpravidla postrádají charakteristické znaky stalkingu, zejména dlouhodobou osobní fixaci pachatele na oběť a snahu zasahovat do jejího soukromého života mimo určitý sociální či institucionální rámec. V odborné literatuře i praxi orgánů činných v trestním řízení je proto nutné jednotlivé formy nežádoucího chování důsledně rozlišovat.¹⁶

4.1 Vymezená jednání, která nelze považovat za stalking

Mezi nejčastější projevy chování, které mohou stalking připomínat, avšak nelze je vzájemně zaměňovat, patří zejména mobbing, bossing, sexuálně či mocensky motivovaný telefonní teror a pronásledování jednotlivce určitou skupinou či institucí. Tato jednání sice mohou být pro postiženou osobu psychicky velmi zatěžující a mohou vést k dlouhodobým negativním dopadům na její psychický stav, avšak jejich motivace a charakter se od stalkingu v řadě aspektů liší.¹⁷

Mobbing představuje systematické psychické obtěžování jedince ze strany spolupracovníků v pracovním kolektivu. Typickým znakem je dlouhodobost, opakovanost a nerovné postavení mezi obětí a agresory. Cílem mobbingu bývá zpravidla

---

¹⁶ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 63.

¹⁷ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. ISBN 9788073802134. s. 222.

snaha o vytlačení jedince z pracovního prostředí, jeho ponížení, diskreditaci nebo oslabení jeho profesní pozice. Projevy mobbingu mohou zahrnovat například šíření pomluv, záměrné ignorování pracovníka, zadávání nesplnitelných úkolů nebo systematickou kritiku jeho práce. Na rozdíl od stalkingu zde však není primárním motivem osobní posedlost obětí ani snaha o navázání vztahu či kontrolu nad jejím soukromým životem. Jedná se spíše o konflikt vznikající v rámci pracovního prostředí a pracovních vztahů.¹⁸

Bossing je specifickou formou mobbingu, kdy psychický nátlak vychází přímo od nadřízené osoby vůči podřízenému zaměstnanci. Projevuje se zejména šikanózním chováním, zneužíváním pracovního postavení, neodůvodněnou kritikou, ponižováním nebo nadměrnou kontrolou pracovní činnosti. V některých případech může mít bossing také podobu záměrného přetěžování zaměstnance pracovními úkoly, nebo naopak jeho systematického vyčleňování z pracovního kolektivu. Na rozdíl od stalkingu je zde jasně vymezena hierarchická struktura mezi nadřízeným a podřízeným a motivem jednání bývá výkon moci, kontrola pracovního výkonu nebo osobní konflikty na pracovišti, nikoliv dlouhodobá osobní fixace na oběť v soukromé rovině.¹⁹

Telefonní teror spočívá v opakovaném obtěžování oběti prostřednictvím telefonických hovorů, zpráv nebo jiných forem elektronické komunikace, jejichž obsahem jsou obscénní, výhružná nebo ponižující sdělení. Oproti stalkingu však nemusí být přítomna osobní fixace na konkrétní osobu ani dlouhodobý cíl navázat vztah či získat kontrolu nad celým životem oběti, ale spíše okamžité uspokojení pachatele.²⁰

Pronásledování jedince určitou skupinou či institucí je značně složité posuzování, jelikož je jen malá hranice mezi stalkingem a pronásledováním jedince určitými sektami nebo institucemi. Jedná se o formu psychoteroru, kdy skupina osob vyvíjí tlak na jedince, který například danou skupinu opustil nebo je danou skupinou považován za nepřítele (policisté, soudci, státní zástupci a mnoho dalších).²¹

---

¹⁸ NÁRODNÍ ZDRAVOTNICKÝ INFORMAČNÍ PORTÁL. Šikana na pracovišti (mobbing a bossing). [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.nzip.cz/clanek/106-mobbing-a-bossing>>.

¹⁹ Tamtéž.

²⁰ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forezní psychologie*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. ISBN 9788073802134. s. 223-224.

²¹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forezní psychologie*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. ISBN 9788073802134. s. 225-227.

5 Kyberstalking

V současné době se stále častěji vyskytuje moderní forma nebezpečného pronásledování označovaná jako kyberstalking, která probíhá prostřednictvím internetu a elektronických komunikačních prostředků. Jedná se o specifický typ obtěžování, jenž je realizován pomocí sociálních sítí (např. Facebook, Instagram), komunikačních aplikací (např. WhatsApp, Messenger) či elektronické pošty.

Kyberstalking se projevuje zejména dlouhodobým a systematickým sledováním online aktivit oběti, opakovaným zasíláním nevyžádaných zpráv, e-mailů či komentářů a šířením nepravdivých, ponižujících nebo intimních informací. Pachatelé často zneužívají anonymitu internetového prostředí, což jim umožňuje intenzivněji zasahovat do soukromí oběti a ztěžuje jejich identifikaci.

Tato forma pronásledování může mít pro oběti závažné následky, neboť zasahuje do jejich osobního i sociálního života. Oběti se často potýkají s pocity úzkosti, strachu, nejistoty a dlouhodobého psychického stresu. Kyberstalking může rovněž vést k omezení sociálních kontaktů, změnám chování v online prostředí a v některých případech k reálnému ohrožení fyzické bezpečnosti, zejména pokud se virtuální obtěžování prolíná s fyzickým sledováním. Ve srovnání s tradiční formou stalkingu je kyberstalking specifický svou dostupností, rychlostí šíření informací a potenciálně neomezeným dosahem na oběť, což z této formy činí závažný a aktuální společenský problém.²²

5.1 Nejčastější formy kyberstalkingu

- **Nežádoucí zprávy** představují opakované zasílání e-mailů, SMS zpráv nebo zpráv prostřednictvím sociálních sítí a komunikačních aplikací. Tyto zprávy mohou mít obtěžující, urážlivý či zstrašující charakter, přičemž jejich účelem je narušení psychické integrity oběti a vyvolání dlouhodobého pocitu strachu.
- **Sledování na sociálních sítích**, které může spočívat v systematickém monitorování jejích příspěvků, fotografií či komentářů. Pachatel může rovněž sledovat aktivity jejích přátel nebo rodinných příslušníků a prostřednictvím

---

²² ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 83.

komentářů či reakcí se snažit do života oběti zasahovat nebo ji nepřímo kontaktovat.

- **Vydávání se za jinou osobu**, kdy pachatel vytváří falešné uživatelské profily nebo identity. Prostřednictvím těchto profilů může šířit nepravdivé informace o oběti, získávat citlivé údaje o jejím soukromí nebo poškozovat její společenskou pověst.
- **Obtěžování nebo hrozby**, které se projevuje zasíláním urážlivých, zastrašujících nebo výhružných zpráv. Tyto zprávy mohou mít psychicky velmi negativní dopad na oběť, zejména pokud jsou zasílány opakovaně a dlouhodobě.
- **Sdílení osobních údajů oběti**, kdy pachatel zveřejňuje nebo hrozí zveřejněním soukromých či citlivých informací, jako jsou fotografie, videa, osobní údaje nebo jiné materiály ze soukromého života oběti. Takové jednání může významně zasáhnout do jejího soukromí a reputace.
- **Sledování polohy**, které probíhá prostřednictvím GPS aplikací, mobilních zařízení nebo jiných technologických prostředků. Pachatel tak může získávat informace o aktuálním pohybu oběti a tyto informace následně využívat k dalším formám pronásledování.²³

Stalker často využívá anonymitu, kterou mu poskytuje prostředí internetu a kyberprostoru, což může vést ke snížení jeho zábran a k intenzivnějším projevům obtěžujícího chování. Skutečnost, že komunikace probíhá na dálku a bez přímého osobního kontaktu, umožňuje pachateli jednat způsobem, který by při osobní konfrontaci s obětí pravděpodobně nevolil. Z tohoto důvodu je základním preventivním opatřením proti kyberstalkingu především obezřetné a odpovědné chování uživatelů v online prostředí, zejména při sdílení osobních údajů, fotografií a dalších citlivých informací.²⁴

---

²³ INTERNETEM BEZPEČNĚ. Kyberstalking. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.internetembezpecne.cz/internetem-bezpecne/rizika-online-komunikace/kyberstalking/>>.

²⁴ JELÍNEK, Jiří. *Deset let od přijetí českého trestního zákoníku*. Teoretik. Praha: Leges, 2019. ISBN 9788075023544. s. 365.

6 Mýty o stalkingu

V souvislosti s problematikou nebezpečného pronásledování se ve společnosti, ale někdy i v odborných kruzích, vyskytuje řada mylných představ a stereotypů, které mohou vést k nesprávnému posouzení konkrétních případů. Tyto mýty mohou mít negativní dopad nejen na přístup veřejnosti k obětem, ale také na postup orgánů činných v trestním řízení a justice. Nesprávná interpretace chování pachatele může vést k podcenění rizik, opožděné reakci nebo zvolení nevhodných preventivních a ochranných opatření.²⁵

6.1 Nejčastější mýty o stalkingu

Stalker je duševně nemocný: Jedním z rozšířených mýtů je přesvědčení, že osoba dopouštějící se stalkingu musí trpět duševní poruchou. Tento názor je nejen nepřesný, ale může být i nebezpečný. Ačkoliv u některých pachatelů může být diagnostikována psychická porucha, nelze tuto skutečnost považovat za obecné pravidlo. Výzkumy i praxe ukazují, že značná část stalkerů nevykazuje známky závažného duševního onemocnění, vede běžný společenský život a může na své okolí působit zcela nenápadně, až přátelsky. Redukování stalkingu výhradně na otázku duševní nemoci může vést k podcenění rizikového chování a k nedostatečné ochraně oběti.²⁶

Pronásledování pramení z erotického zájmu nebo touhy: Dalším rozšířeným mýtem je domněnka, že nebezpečné pronásledování je vždy motivováno erotickým zájmem nebo romantickou posedlostí. Tento pohled vychází z dřívějších představ, kdy byl stalking spojován především s bývalými partnery, kteří se nedokázali vyrovnat s ukončením vztahu. Současné poznatky však ukazují, že motivace stalkerů mohou být výrazně rozmanitější. Kromě citové závislosti se může jednat například o pomstu, snahu o kontrolu, nenávist, zášť nebo potřebu moci, které mohou rovněž naplňovat znaky nebezpečného pronásledování.²⁷

---

²⁵ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forezní psychologie*. 3., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 9788073804619. s. 221.

²⁶ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyche (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 57.

²⁷ Tamtéž.

Nebezpečnými pachateli jsou výhradně muži: Stalking je často stereotypně spojován s mužskými pachateli, což představuje další rozšířený mýtus. Ačkoli statistiky skutečně naznačují, že muži se tohoto jednání dopouštějí častěji, stalking může být páchan osobami bez ohledu na pohlaví. Výzkumy rovněž vyvracejí domněnku, že ženy jako pachatelky představují menší riziko než muži. Podstatou stalkingu není pohlaví pachatele, ale především porušování osobních hranic, snaha o kontrolu a moc nad obětí.²⁸

Nebezpečným pachatelem je pouze cizí osoba: Veřejnost se často domnívá, že pachatelem nebezpečného pronásledování je zpravidla neznámá osoba. Tento předpoklad je však v rozporu s empirickými poznatky. Ve většině případů je pachatelem nebezpečného pronásledování osoba, kterou oběť již zná, případně s ní v minulosti udržovala určitý vztah, a to na úrovni partnerské, rodinné, pracovní či jiného sociálního kontaktu. Zároveň se ukazuje, že muži jsou častěji pronásledováni neznámými osobami, zatímco ženy bývají častěji oběťmi stalkingu ze strany bývalých partnerů nebo osob z blízkého okolí.²⁹

Konfrontace pachatele s obětí je vhodnou strategií řešení: Dalším mylným přesvědčením je představa, že přímá konfrontace pachatele s obětí, případně snaha o vzájemné „vyjasnění situace“, může vést k vyřešení problému. Odborné poznatky však ukazují, že takový postup bývá kontraproduktivní. Každý další kontakt mezi pachatelem a obětí může být stalkerem vnímán jako potvrzení zájmu nebo jako forma vítězství, což může vést k posílení jeho posedlosti a eskalaci agresivního chování.³⁰

Zákaz přiblížení vždy chrání oběť: V některých právních systémech je jedním z ochranných opatření zákaz kontaktu nebo přiblížení k oběti. Účinnost zákazu přiblížení závisí na osobnosti pachatele, jeho motivaci a schopnosti respektovat právní normy. U některých stalkerů může zákaz naopak vyvolat zvýšenou frustraci a agresivitu. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby byla oběť nejen informována o samotném opatření, ale také o možných rizicích jeho porušení a o dalších postupech, které může v rámci vlastní ochrany využít.³¹

---

²⁸ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 58.

²⁹ Tamtéž.

³⁰ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 59.

³¹ Tamtéž.

7 Pachatelé stalkingu

Identifikace pachatele stalkingu je často výrazně ztížena tím, že se pachatel v běžném sociálním prostředí zpravidla neprojevuje jako deviantní jedinec, což přispívá k latentní povaze tohoto trestného jednání. Psychologické studie se kloní k závěru, že pronásledování je více ovlivněno osobností pachatele než situačními faktory. Z toho vyplývá, že chování oběti nemá žádný či nepatrný vliv na spuštění pronásledování. U pachatelů dochází ke třem fázím vývoje.³²

Stádium pýchy: Pachatel se k oběti chová zdvořile a zamilovaně a čeká její náklonost.

Stádium zklamání: Pachatel pocítuje obavy a odmítnutí, svoji oběť obtěžuje výčitkami a falešným obviněním.

Stádium hněvu: Pachatel začíná projevovat svoji agresivitu, vydírání či výhrůžky.³³

7.1 Rozdělení pachatelů

Psychologické studie rozdělují stalkery do čtyř základních skupin. Pro pochopení a klasifikaci osobnosti stalkera se zvažuje několik faktorů, jako je typ stalkera, vztah stalkera k oběti (zda svou oběť zná, či nikoli), osobnostní charakteristiky stalkera a jeho motivace. Tuto typologii vytvořili Boon a Sheridan.³⁴

Pronásledování bývalým partnerem: Pronásledování bývalým partnerem tvoří přibližně 50 % případu stalkingu. U tohoto typu stalkingu bývají bývalí partneři značně násilnější než u neznámých obětí, přičemž tomuto pronásledování zpravidla předchází domácí násilí. Základní motivací pronásledování bývá často neschopnost vyrovnat se s ukončením předchozího vztahu, přičemž v jednání pachatele zpravidla dominuje

---

³² ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forezní psychologie*. 3., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 9788073804619. s. 216.

³³ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 54.

³⁴ BURIÁNEK, Jiří; PIKÁLKOVÁ, Simona a PODANÁ, Zuzana. *Abused, battered, or stalked*. Prague: Charles University, 2015. ISBN 9788024631639. s. 142-146.

hořkost a reakce na prožitě odvržení. Bývalí partneři se nedokážou smířit s úspěchy oběti a nedokážou žít vlastní život.³⁵

Pronásledování umanutým obdivovatelem: Pronásledování umanutým obdivovatelem tvoří přibližně 18 % případů stalkingu. Rozlišujeme dva typy těchto pronásledovatelů: mladé obdivovatele a obdivovatele středního věku. Oběť je vnímána spíše jako idol než jako skutečný cíl pronásledování. Pachatel se snaží navázat kontakt s obětí, ale zpravidla nehrozí riziko fyzické agrese. Jde spíše o poblouznění ve vztahu než o snahu pomstít se nebo ovládat oběť. Tento typ stalkingu se nejčastěji vyskytuje na pracovišti, ve škole nebo při různých zájmových aktivitách.³⁶

Fixovaný pronásledovatel s psychickými poruchami: Fixovaný pronásledovatel s psychickými poruchami tvoří přibližně 20 % případů stalkingu. Tyto pronásledovatele lze rozdělit do dvou typů podle úrovně nebezpečnosti. První typ, méně nebezpečný, se obvykle zaměřuje na ženy, se kterými přichází do kontaktu například na pracovišti. Tento typ stalkera může mít osobnostní a psychické poruchy a často má zkrácené představy o ideálním vztahu, přičemž věří, že oběť s ním chce navázat kontakt. Hrozby jsou vzácné, spíše se snaží oběť manipulovat.

Druhý typ je nebezpečnější a vyznačuje se výraznějšími psychickými poruchami. Tento pronásledovatel může mít historii psychiatrické péče nebo záznam v policejní evidenci. Svou oběť obvykle obtěžuje různými způsoby, jako jsou SMS zprávy, telefonní hovory, nebo dokonce fyzické setkání na pracovišti. Jeho chování je nepředvídatelné, objevuje se na různých místech a v nepravidelných časech. Tento typ pronásledovatele může obtěžovat ženy i muže a představuje vyšší riziko agresivního chování.³⁷

Sadistický pronásledovatel: Sadistický pronásledovatel tvoří přibližně 12 % případů stalkingu. Tento typ stalkera představuje vážnou hrozbu, protože je velmi nebezpečný. Jeho hlavním znakem je snaha kontrolovat život oběti a zastrašovat ji. Chování vůči oběti je nepředvídatelné, často střídá projevy laskavosti s chladným a krutým jednáním. Na veřejnosti se tento typ stalkera může jevit jako sympatický

---

³⁵ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 73.

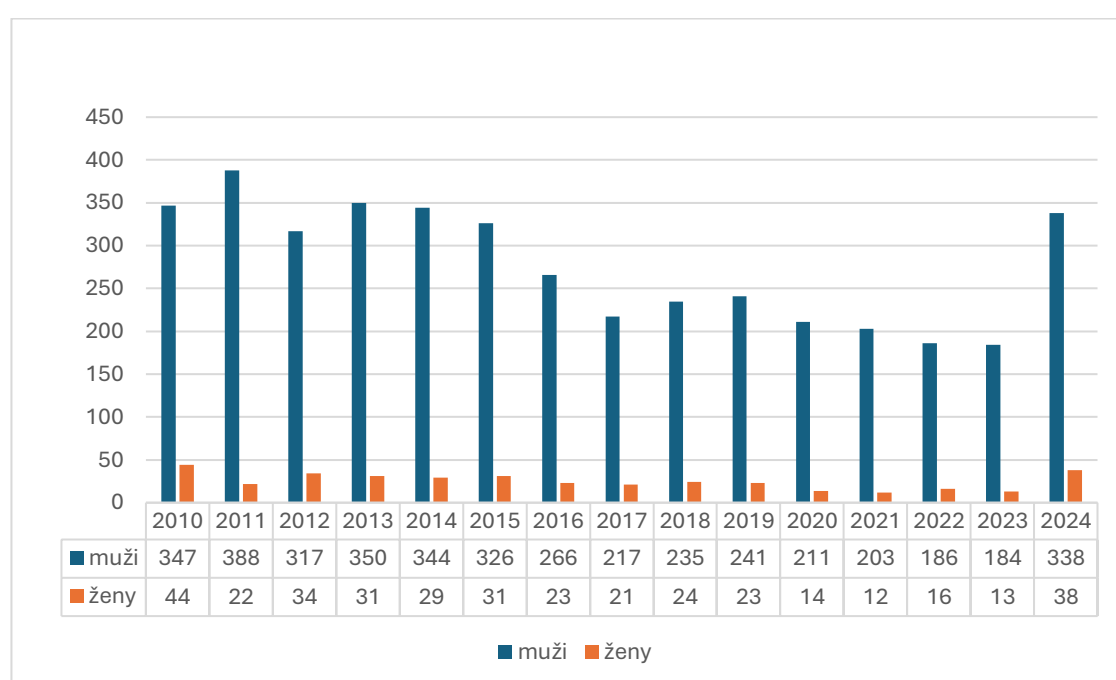
³⁶ Tamtéž.

³⁷ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 75.

a charismatický, ale ve skutečnosti je egocentrický, záludný a arogantní. Právě tento typ pronásledovatele bývá často spojen s nejtragičtějšími důsledky stalkingu.³⁸

Z obecných průzkumů vyplývá, že pachatelem trestného činu nebezpečného pronásledování je nejčastěji muž. Toto tvrzení potvrzují i statistické údaje České republiky, které jsou graficky znázorněny v níže uvedeném grafu. Data jsou vedena od roku 2010, kdy byl trestný čin nebezpečného pronásledování zakotven v trestním zákoníku.

Graf 2: Srovnání četnosti výskytu pachatelů stalkingu v České republice z hlediska pohlaví³⁹

Z grafu je patrné, že pachatelé jsou dlouhodobě převážně muži, zatímco ženy tvoří výrazně menší podíl pachatelů. V jednotlivých letech lze nicméně pozorovat mírné výkyvy, přičemž v roce 2024 došlo k výraznému nárůstu počtu pachatelů jak u mužů, tak u žen.⁴⁰

³⁸ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 76.

³⁹ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Statistiky kriminality*. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/statistiky-kriminalita.aspx>>, vlastní zpracování.

⁴⁰ Vlastní text.

8 Oběti stalkingu

Stalking může postihnout kohokoli bez ohledu na věk, vzhled, pohlaví nebo sexuální orientaci. Typickou obětí bývá svobodný člověk nebo osoba krátce po ukončení partnerského vztahu. Taková osoba často nedokáže jasně sdělit svému bývalému partnerovi nebo obdivovateli, že o další kontakt nemá zájem. Oběť se také často setkává s nedůvěrou ze strany okolí, která může zpochybňovat její zkušenost s pronásledováním. Stalking představuje závažný zásah do osobní autonomie oběti, který omezuje její svobodu rozhodování, narušuje běžný způsob života a vede k dlouhodobé viktimizaci.⁴¹

Často se zvyšuje intenzita chování pachatele, který tak získává stále větší moc nad svou obětí, a ta se pak obává přítomnosti pachatele i ve chvílích, kdy se v její blízkosti zrovna nenachází. Stalker tak nabývá naprosté moci nad svou obětí, která si s těmito traumatickými zážitky může nést následky po zbytek života.⁴²

Nebezpečné pronásledování může mít na oběť závažné psychické i sociální dopady. Oběti často trpí poruchami spánku, pocity strachu a nejistoty, zhoršenou schopností soustředění a postupnou ztrátou zájmu o běžné aktivity. Tyto obtíže mohou negativně ovlivňovat jejich pracovní či studijní výkon i mezilidské vztahy. Ani v případě odsouzení pachatele k trestu odnětí svobody nemusí u oběti zcela odeznít pocity ohrožení. Obavy z možného opětovného kontaktu s pachatelem mohou přetrvávat, zejména po jeho propuštění z výkonu trestu.⁴³

Podle studie provedené ve Spojených státech amerických se se stalkingem setkala přibližně 10 % obyvatel. Z tohoto počtu tvořily přibližně 8 % ženy a 2 % muži. Odborníci zároveň předpokládají, že obdobná míra výskytu tohoto jevu může být zaznamenána také v evropských zemích.⁴⁴

---

⁴¹ J. REID MELOY. *The Psychology of Stalking: Clinical and Forensic Perspectives*. 1998. ISBN 978-0124905603. s. 113-120.

⁴² ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Kriminální psychologie*. Praha: Eurounion, 1998. ISBN 8085858703. s. 106-124.

⁴³ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 82-83.

⁴⁴ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 57.

8.1 Dopady stalkingu na oběť

Důsledky stalkingu mohou být velmi závažné a mohou významně zasahovat do různých oblastí života oběti. Dlouhodobé pronásledování a obtěžování často vede k narušení psychické pohody, pocitu bezpečí i běžného fungování v každodenním životě. Oběť se může potýkat s řadou negativních následků, které se projevují nejen v oblasti psychického a fyzického zdraví, ale také v sociálních vztazích či ekonomické situaci. Dopady stalkingu se proto obvykle posuzují z několika základních hledisek, která umožňují lépe identifikovat a pochopit jednotlivé aspekty tohoto závažného jevu.⁴⁵

Psychologické dopady: Oběti stalkingu často zažívají úzkost a strach z možného útoku nebo konfrontace s pachatelem. Stalking může způsobit dlouhodobý stres, který může vést k depresi nebo jiným duševním poruchám. U některých obětí se v důsledku dlouhodobého pronásledování může rozvinout posttraumatická stresová porucha.⁴⁶

Fyzické dopady: V důsledku stresu a úzkosti mohou oběti zažívat fyzické příznaky, jako jsou bolesti hlavy, nespavost nebo trávicí problémy. V některých případech může stalking vyústit ve fyzické násilí proti oběti. U některých osob dochází k sebepoškozování a v krajní nouzi může dojít k dokonání sebevraždy.⁴⁷

Sociální dopady: Nebezpečné pronásledování může negativně ovlivnit také sociální život oběti. Ta může mít potíže udržovat osobní a rodinné vztahy, protože dlouhodobý strach a stres ovlivňují její chování i psychický stav. Oběti se často začínají izolovat od přátel, rodiny nebo společenských aktivit. V některých případech může docházet i ke změně prostředí, například ke změně zaměstnání, školy nebo místa bydliště.⁴⁸

Finanční dopady: Stalking může ovlivnit výkon oběti v práci, což může vést ke snížené produktivitě nebo dokonce ke ztrátě zaměstnání. Oběti jsou často nuceny vynakládat prostředky na zajištění vlastní bezpečnosti, přičemž současně čelí cílenému

---

⁴⁵ BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ. Nebezpečné pronásledování. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.bkb.cz/pomoc-obetem/trestne-ciny/nebezpecne-pronasledovani/>>.

⁴⁶ VARGOVÁ, Branislava; POKORNÁ, Dana a TOUFAROVÁ, Marie. *Partnerské násilí*. Praha: Linde, 2008. ISBN 9788086131764. s. 53.

⁴⁷ Tamtéž.

⁴⁸ VARGOVÁ, Branislava; POKORNÁ, Dana a TOUFAROVÁ, Marie. *Partnerské násilí*. Praha: Linde, 2008. ISBN 9788086131764. s. 54.

poškození majetku, které se v praxi nejčastěji projevuje na dopravních prostředcích či obydlí.⁴⁹

8.2 Falešné oběti stalkingu

Jedná se o osobu, která se vydává za oběť, ačkoliv jí ve skutečnosti vůbec není. Tato osoba si vymýšlí pachatele i průběh jednání. Tento termín se může objevovat i u dalších trestných činů, jako je třeba znásilnění. Mezi důvody tohoto jednání často patří pomsta, pozornost, případně získání finančních či materiálních výhod.

Syndrom falešných obětí můžeme rozdělit do dvou skupin. První skupinu tvoří domnělé oběti, které úmyslně předstírají, že se staly obětí trestného činu, vědomě lžou a jsou si svého jednání plně vědomi. Druhá skupina zahrnuje falešné oběti, které částečně nebo úplně ztrácejí kontakt s realitou. Tyto osoby jsou přesvědčeny o svém pronásledování a falešně obviňují známé či neznámé pachatele, aniž by si uvědomovaly, že jejich obvinění nejsou pravdivá. Australští vědci, kteří se zabývali případy falešných obětí stalkingu, vytvořili pět kategorií, do kterých tyto případy zařazují.⁵⁰

Pachatelé vydávající se za oběť: Tento fenomén představuje neobvyklé obrácení rolí, které nelze jednoduše vysvětlit žádným konkrétním mechanismem. Narcisté, kteří bývají velmi citliví na kritiku a odmítnutí, pravděpodobně pocítí ponížení a hanbu, pokud je partner opustí. Tyto pocity mohou vést k motivům pomsty, které pak mohou vyústit ve falešná obvinění nebo jiné škodlivé akce vůči bývalému partnerovi. Narcisté často těžce nesou ztrátu kontroly nebo nadvlády ve vztahu, což je může přimět k nepřiměřeným reakcím a snaze o odplatu. Tato dynamika může mít významné negativní důsledky pro oběť takového obrácení rolí, která se může ocitnout uprostřed manipulace, lži a pomluv.⁵¹

Duševně nemocní: Nevyvratitelná bludná přesvědčení o pronásledování, údajná viktimizace, se často vyskytují u lidí se závažnými duševními poruchami. U těchto jedinců se může objevit paranoia, erotomanie nebo jiné typy bludů. Věří, že jsou pronásledováni jedním nebo více pachateli, a tento pocit je pro ně velmi reálný, i když ve skutečnosti

---

⁴⁹ VARGOVÁ, Branislava; POKORNÁ, Dana a TOUFAROVÁ, Marie. *Partnerské násilí*. Praha: Linde, 2008. ISBN 9788086131764. s. 55.

⁵⁰ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 103.

⁵¹ Tamtéž.

k pronásledování nedochází. Tito lidé mohou mít hluboké přesvědčení o tom, že jsou oběťmi spiknutí nebo jiných škodlivých aktivit, a často hledají potvrzení svých bludů. Léčba těchto duševních poruch je komplikovaná a vyžaduje odbornou péči, protože pacienti s bludy mohou vykazovat zvýšenou míru úzkosti, stresu a někdy i agresivity.

Bývalé oběti stalkingu: Jedná se o osoby, které se v minulosti staly skutečnými oběťmi stalkingu, a proto se mohou stát oběťmi údajnými. Nejedná se však o vědomý proces smyšleného obvinění. Tyto osoby jednají pod vlivem minulých zkušeností, které přenášejí do nových vztahů.⁵²

Umělé oběti stalkingu: Někteří lidé úmyslně předstírají psychické nebo tělesné příznaky, aby se postavili do role oběti a získali z toho výhody. Tímto způsobem si získávají především pozornost okolí, což jim přináší pocit uspokojení. Často využívají příběhy o svém utrpení nebo předstírají zdravotní problémy, aby získali sympatie nebo jiné výhody, jako je finanční pomoc, zvýšená pozornost nebo zvláštní zacházení. Takové chování může být obtížné rozpoznat, protože může vypadat zcela přesvědčivě a může být škodlivé pro lidi, kteří opravdu potřebují pomoc a podporu. Tento jev vyžaduje pečlivé zkoumání a profesionální přístup, aby se zabránilo zneužívání a aby byly správně identifikovány skutečné potřeby těch, kteří pomoc opravdu potřebují.⁵³

Simulující oběti stalkingu: Podobně jako lidé, kteří záměrně předstírají viktimizaci kvůli pozornosti a uznání, existují také falešné oběti, které tuto roli hrají za účelem získání finančních nebo jiných účelových výhod. Tito lidé nevytvářejí fiktivní scénáře kvůli emoční potřebě pozornosti, ale spíše kvůli hmatatelným ziskům. Mohou předstírat utrpení nebo si vymýšlet situace, aby získali odškodnění, dávky, dary nebo jiné materiální výhody. Jejich motivací je tedy primárně finanční zisk nebo dosažení určité výhody, a ne uspokojení psychologických potřeb. Tato strategie může být součástí většího podvodu nebo manipulace, a proto je důležité taková falešná obvinění odhalit a zajistit, aby skutečné oběti dostaly potřebnou pomoc a podporu. Řešením falešných obětí stalkingu dochází k plýtvání zdrojů zbytečným zaměstnáváním orgánů činných v trestním řízení, které by se mohly věnovat skutečným obětem.⁵⁴

---

⁵² ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 104.

⁵³ Tamtéž.

⁵⁴ Tamtéž.

9 Děti a mladiství jako specifická skupina obětí stalkingu

Děti a mladiství představují specifickou a zvláště zranitelnou skupinu obětí nebezpečného pronásledování. Jejich zvýšená zranitelnost vyplývá především z věku, nižší míry životních zkušeností, nedostatečně vyvinutých obranných strategií a často z omezené schopnosti rozpoznat rizikové či patologické chování v mezilidských vztazích. Z tohoto důvodu může mít stalking u této skupiny obětí výraznější a dlouhodobější dopady než u dospělých osob.

Trestní zákoník vymezuje pojem dítě jako každou osobu mladší osmnácti let, pokud nestanoví jinak. Rozdílné vymezení pojmů v jednotlivých právních předpisech je nutné zohledňovat zejména při posuzování trestní odpovědnosti a aplikaci ochranných a sankčních opatření vůči této věkové skupině.⁵⁵

U dětí a mladistvých se stalking často odehrává v prostředí, které je pro ně přirozené a každodenní, zejména ve školním prostředí, v místě bydliště nebo v online prostoru. Digitální prostředí přitom hraje v současnosti zásadní roli, neboť mladí lidé běžně využívají sociální sítě, komunikační aplikace a další online platformy jako hlavní prostředek komunikace. Tyto technologie však současně poskytují pachatelům nové možnosti, jak oběť dlouhodobě sledovat, opakovaně kontaktovat a systematicky narušovat její soukromí.

V souvislosti s ochranou dětí a mladistvých je významná také role Policie České republiky a charakter vztahu mezi policií a mládeží. Výzkumy a poznatky policejních psychologů poukazují na skutečnost, že mladší osoby mají zpravidla méně příznivé mínění o policii, zatímco starší generace ji hodnotí pozitivněji. Vztah policie a mládeže tak tvoří specifickou oblast, která může ovlivňovat ochotu dětí a mladistvých obracet se na policii v případě, že se stanou oběťmi nebezpečného pronásledování.

Z tohoto důvodu je žádoucí, aby spolupráce policie s mládeží byla cílevědomá, systematická a dlouhodobě promyšlená. Policie by měla být připravena svůj vztah k mladým lidem aktivně rozvíjet a zlepšovat, a to zejména prostřednictvím preventivních programů a specializovaných policistů zaměřených na práci s mládeží. Tito policisté by

---

⁵⁵ MIFEK, Jan; VAVERA, František a MÁROVÁ, Tereza. *Specifika metodiky vyšetřování trestné činnosti mladistvých*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2025. ISBN 9788026112907. s. 15-19.

měli přistupovat k projevům nonkonformismu⁵⁶ a přirozeného vzdoru vůči formálním autoritám s vyšší mírou tolerance a porozumění, což může přispět k budování důvěry a efektivnější ochraně mladistvých obětí trestné činnosti.⁵⁷

9.1 Psychické a sociální dopady na mladistvé oběti

Dopady nebezpečného pronásledování mohou být u dětí a mladistvých velmi závažné a zasahují do jejich psychického vývoje, vzdělávání i sociálních vztahů. Oběti stalkingu často pociťují dlouhodobý strach, úzkost, bezmoc a ztrátu pocitu bezpečí. Tyto stavy mohou vést ke zhoršení koncentrace, poruchám spánku, poklesu školního výkonu a zvýšené absenci. Dlouhodobé vystavení stresu může negativně ovlivnit i celkový psychický vývoj dítěte, zejména utváření zdravého sebevědomí a schopnosti navazovat mezilidské vztahy.

Ve školním prostředí se stalking může projevit snahou vyhýbat se určitým osobám nebo místům, izolací od vrstevníků či ztrátou zájmu o dosavadní aktivity. Oběť se může cíleně vyhýbat společným prostorám, měnit své denní návyky nebo se snažit minimalizovat sociální kontakt, aby se vyhnula dalšímu pronásledování. V některých případech může dlouhodobé pronásledování vyústit až v přestup na jinou školu nebo v rozvoj závažnějších psychických obtíží, včetně depresivních stavů, úzkostných poruch či psychosomatických obtíží. Zvlášť nebezpečné jsou případy, kdy stalking u mladistvých probíhá dlouhodobě bez zásahu dospělých osob. Dítě nebo student se často obává situaci sdělit z důvodu studu a strachu z nepochopení nebo možných následků, k čemuž se přidávají obavy z bagatelizace problému nebo obvinění, že si za situaci může samo. Nezřídka chybí i dostatečná informovanost o tom, že se jedná o nepřipustné a trestně postižitelné jednání.

Absence včasné pomoci může vést k prohlubování negativních dopadů a normalizaci násilného či manipulativního chování v očích oběti. Proto je klíčová role rodičů, pedagogů a dalších odborníků, kteří by měli být schopni varovné signály včas rozpoznat a zajistit odpovídající podporu. Prevence, otevřená komunikace a dostupná

---

⁵⁶Nonkonformismus je touha jednotlivce bránit svá přesvědčení a názory, které se neshodují s postoji, které dominují okolní společnosti.

⁵⁷ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Policejní psychologie*. Vyd.4., V nakl. Portál 2., rozš. Praha: Portál, 2004. ISBN 8071789313. s. 237-238.

odborná pomoc představují zásadní faktory při minimalizaci následků nebezpečného pronásledování u dětí a mladistvých.⁵⁸

9.2 Právní ochrana dětí a mladistvých

Z hlediska trestního práva je ochrana dětí a mladistvých posílena skutečností, že spáchání trestného činu nebezpečného pronásledování vůči dítěti je považováno za přitěžující okolnost. Podle § 354 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku je přísněji trestáno jednání, kterého se pachatel dopustí vůči dítěti nebo těhotné ženě. Tato právní úprava reflektuje zvýšenou zranitelnost těchto osob a vyšší míru nebezpečnosti jednání pachatele, neboť děti a mladiství nejsou zpravidla schopni se účinně bránit či situaci adekvátně řešit vlastními prostředky.

Přísnější trestní postih má zároveň preventivní funkci, neboť má potenciál odrazovat pachatele od páchaní tohoto typu jednání vůči zvláště chráněným osobám. Trestněprávní ochrana tak plní nejen represivní, ale i preventivní roli, jejímž cílem je minimalizovat riziko opakování nebezpečného pronásledování a zajistit vyšší míru bezpečí obětí. Vedle trestněprávní ochrany hrají významnou roli také preventivní a ochranná opatření realizovaná ve školním prostředí a v rámci sociálně-právní ochrany dětí. Školy představují klíčové prostředí, ve kterém lze rizikové chování včas rozpoznat, a to zejména prostřednictvím pedagogických pracovníků, školních metodiků prevence nebo školních psychologů. Důležitým prvkem je včasná identifikace varovných signálů, jako jsou změny chování, zhoršení prospěchu, zvýšená absence nebo sociální izolace dítěte.

Nezbytná je rovněž úzká spolupráce školy, rodičů a odborných institucí, zejména orgánů sociálně-právní ochrany dětí, pedagogicko-psychologických poraden a neziskových organizací specializujících se na pomoc obětem násilí. Komplexní přístup založený na prevenci, informovanosti a mezioborové spolupráci významně přispívá k ochraně dětí a mladistvých před negativními dopady nebezpečného pronásledování a jejich včasné podpoře.⁵⁹

---

⁵⁸ VEČERKA, Kazimír; HULMÁKOVÁ, Jana a ŠTĚCHOVÁ, Markéta. *Mladiství v procesu poruchové socializace*. Vydání: první. Studie. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2019. ISBN 9788073381844. s. 145-150.

⁵⁹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. 3., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 9788073804619 s. 130-137.

10 Prevence proti stalkingu

Obětí nebezpečného pronásledování se může stát jakákoliv osoba, přičemž neexistuje univerzální postup, jak tomuto jednání spolehlivě zabránit. Každý případ stalkingu vykazuje specifické znaky, a proto je nezbytné posuzovat jej individuálně a volit odpovídající způsob reakce ze strany oběti. Primárním cílem je zajištění fyzické a psychické bezpečnosti oběti a současně dosažení co nejrychlejšího ukončení protiprávního jednání pachatele. V odborné literatuře i aplikační praxi lze identifikovat několik strategií, které mohou přispět k omezení či eliminaci nebezpečného pronásledování.⁶⁰

- **Ignorance:** V první řadě je důležité ignorovat veškeré pokusy o kontakt ze strany stalkera. Oběť by měla jasně vyjádřit, že o jakýkoliv kontakt nestojí a že je jí toto jednání nepříjemné. Následně by již neměla na žádné zprávy, telefonní hovory ani jiné formy komunikace reagovat. Pokud oběť reaguje, ať už pozitivně, nebo negativně, může to u stalkera vyvolat pocit zájmu a motivovat ho k dalšímu pronásledování.
- **Omezit setkání:** Pokud se oběť bude snažit stalkerovi vyhýbat, je možné, že jeho zájem postupně vyprchá. Navzdory snížení komfortu oběti je z hlediska minimalizace rizika vhodné přistoupit ke změně pravidelných tras a k omezení předvídatelnosti pohybu, zejména ve vztahu k dříve navštěvovaným podnikům a zařízením.
- **Dokumentace:** Pokud by toto jednání eskalovalo až do trestného činu nebezpečného pronásledování, je důležité mít k dispozici důkazy proti pachateli. Z tohoto důvodu se doporučuje uchovávat veškeré zprávy, telefonáty nebo dopisy, i když mohou být pro oběť nepříjemné. Zadokumentovány by měly být také pokusy o vyhledávání oběti, zahrnující zejména její sledování v blízkosti bydliště, na pracovišti či v jiných místech, která oběť pravidelně navštěvuje.
- **Zveřejnění:** Mnoho obětí se za toto pronásledování stydí a mohou pociťovat rozpaky. Obětem stalkingu se proto doporučuje informovat své okolí o tom, že

---

⁶⁰ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 89.

jsou pronásledovány. Tím mohou ochránit sebe i své okolí, neboť pro pachatele je následně obtížnější oběť sledovat či jinak kontaktovat. Zároveň lze tímto způsobem předejít šíření nepravdivých informací o oběti, které může pachatel šířit.

- **Vyhledat pomoc:** Žádná oběť by neměla mít strach požádat o pomoc své blízké, ať už rodinu či přátele. Podporu může vyhledat také u organizací, jako je Bílý kruh bezpečí, Policie České republiky nebo jiné instituce zaměřené na pomoc obětem trestných činů.⁶¹

10.1 Pomoc obětem stalkingu

Pokud se někdo stane obětí stalkingu, zažívá neustálé sledování a obtěžování. Je důležité, aby se tím necítil osamocen a vyhledal podporu. Každá situace s nebezpečným pronásledováním je jedinečná, takže neexistuje univerzální strategie pomoci, která by fungovala ve všech případech stejně. Doporučuje se kontaktovat odborníky, jako jsou psychiatři nebo psychologové, a také specializované organizace, které se na problematiku stalkingu zaměřují. Tyto zdroje mohou poskytnout potřebné rady a pomoc při řešení obtěžujícího chování.⁶²

10.1.1 Bílý kruh bezpečí

Bílý kruh bezpečí je nezisková organizace, ve které spolupracuje tým (právníka a krizového intervenanta) s oběťmi nebezpečného pronásledování, aby společně zhodnotili tři klíčové oblasti. Prvním krokem je určit, zda se skutečně jedná o případ nebezpečného pronásledování. Druhým krokem je posoudit, zda je oběť vystavena riziku fyzického napadení. Třetím krokem je doporučit vhodnou strategii intervence, která může být defenzivní, ofenzivní nebo kombinovaná.

Oběti, které se obracejí na Bílý kruh bezpečí s obavami z pronásledování, tak dostávají komplexní poradenství, které kombinuje právní a psychologickou pomoc. Tento týmový přístup je klíčem k vytvoření individuálního plánu, který může zahrnovat různé způsoby ochrany a řešení situace. V komplikovanějších případech, kdy nelze

---

⁶¹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 89-90.

⁶² KUČHTA, Josef a VÁLKOVÁ, Helena. *Základy kriminologie a trestní politiky*. Beckovy mezioborové učebnice. Praha: C.H. Beck, 2005. ISBN 8071798134. s. 175-179.

očekávat rychlá řešení, může být zapotřebí kombinace různých přístupů k zajištění bezpečnosti a podpory pro oběť. Každá oběť může navštívit bezplatně jakoukoliv poradnu Bílého kruhu nebo zavolat na nonstop linku pomoci 116 006.⁶³

10.1.2 SKP Centrum

Organizace SKP-CENTRUM je nezisková organizace se sídlem v Pardubicích, která se zaměřuje na poskytování rozmanitých služeb a aktivit pro lidi v tísní. Její poslání zahrnuje komplexní podporu v oblasti lékařské péče, sociální pomoci, právního poradenství a psychologického poradenství pro ty, kteří se ocitli v krizové situaci. Kromě toho SKP-CENTRUM nabízí přístřeší a materiální podporu zejména ženám a matkám s dětmi, které se ocitly v obtížné situaci. Tato podpora je časově omezena na dobu čtyř dnů, během kterých organizace aktivně pracuje na nalezení trvalejších řešení pro tyto rodiny. S využitím svého odborného personálu a partnerských institucí SKP-CENTRUM usiluje o zlepšení kvality života a posílení sociálního zázemí pro ty, kteří se na ni obrátí v obtížných časech. Oběť se může obrátit na linku 464 629 618.⁶⁴

10.1.3 Člověk v tísní

Člověk v tísní je významná nezisková organizace působící v České republice a také v zahraničí, která se dlouhodobě zaměřuje na humanitární pomoc, ochranu lidských práv a podporu osob nacházejících se v obtížných životních situacích. V oblasti prevence a řešení nebezpečného pronásledování (stalkingu) poskytuje organizace komplexní podporu obětem tohoto trestného činu.

Její činnost zahrnuje zejména bezplatné právní poradenství, které obětem pomáhá orientovat se v jejich právech, možnostech trestněprávní ochrany a dostupných právních prostředcích, jako jsou podání trestního oznámení či návrhy na vydání předběžných opatření. Dále poskytuje psychosociální podporu zaměřenou na zmírnění psychické zátěže vyplývající z dlouhodobého pronásledování, a to zejména prostřednictvím práce s úzkostí, strachem, stresovými reakcemi a narušeným pocitem bezpečí.

Významnou součástí aktivit organizace je rovněž informační a preventivní činnost, jejímž cílem je zvyšování povědomí veřejnosti o problematice stalkingu, jeho

---

⁶³ BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ. Nebezpečné pronásledování. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.bkb.cz/pomoc-obetem/trestne-ciny/nebezpecne-pronasledovani/>>.

⁶⁴ SKP-CENTRUM, o.p.s. O nás. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.skp-centrum.cz/>>.

projevech, rizicích a možnostech obrany. Tato osvěta přispívá nejen k lepšímu rozpoznání nebezpečného pronásledování ze strany obětí, ale také k citlivějšímu přístupu okolí a institucí, které s oběťmi přicházejí do kontaktu.

Oběti nebezpečného pronásledování se mohou obrátit na specializovanou poradenskou linku 770 600 800, kde jim je poskytnuta anonymní a odborná pomoc. Tato služba představuje důležitý nástroj první pomoci, zejména pro osoby, které se nacházejí v akutní tísní nebo váhají s kontaktováním orgánů činných v trestním řízení.⁶⁵

10.1.4 Policie

Policie České republiky představuje jeden z nejdůležitějších orgánů při ochraně osob před nebezpečným pronásledováním. Jejím základním úkolem je chránit život, zdraví a bezpečnost osob a přijímat opatření k předcházení trestné činnosti. Policie ČR je povinna poskytnout pomoc každému, kdo se na ni obrátí, a přijmout oznámení o jakémkoli podezření na protiprávní jednání. V případech nebezpečného pronásledování tak může policie sehrát klíčovou roli při ochraně oběti a řešení vzniklé situace.⁶⁶

V letech 2006–2007 vznikl projekt, jehož cílem bylo zlepšit spolupráci mezi policií, státním zastupitelstvím a místními sociálními službami při řešení případů nebezpečného pronásledování. V rámci tohoto projektu byly stanoveny základní zásady spolupráce jednotlivých institucí a vymezeny jejich kompetence. Díky tomu bylo možné sjednotit postupy při řešení těchto případů a zajistit efektivnější pomoc obětem. Součástí projektu bylo rovněž vytvoření týmu speciálně proškolených policistů, kteří se zaměřují na problematiku nebezpečného pronásledování a poskytují odbornou podporu ostatním policistům.⁶⁷

Krátkodobá ochrana: Toto opatření může policie poskytnout osobě, které hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí, typicky oběti trestného činu nebo osobě jí blízké. Tato ochrana může zahrnovat zejména:

- poskytnutí fyzické ochrany,
- dočasnou změnu pobytu chráněné osoby,

⁶⁵ČLOVĚK V TÍSNĚ. Darujte – jednorázově. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <https://www.clovekvtisni.cz/darujte/jednorazove>.

⁶⁶POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Prevence – Stalking* [online]. Praha: Policie ČR; 2014 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/prevence-stalking.aspx>.

⁶⁷ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Psyche (Grada). Praha: Grada, 2008. ISBN 9788024722078. s. 95-96.

- využití zabezpečovací techniky,
- poradenskou a preventivní činnost.

V odůvodněných případech může být ochrana spojena s utajením identity chráněné osoby, přičemž toto dočasné opatření může zahrnovat i její přechodné umístění v bezpečném objektu. Za podstatný znak této ochrany lze považovat skutečnost, že její poskytnutí není podmíněno předchozím zahájením trestního řízení.

Vykázání osoby ze společného obydlí: Pokud hrozí útok proti životu, zdraví, svobodě nebo lidské důstojnosti, může policista osobu, od níž hrozí nebezpečí, vykázat ze společného obydlí nebo jeho okolí. Vykázání trvá 14 dnů a tuto dobu nelze zkrátit ani se souhlasem ohrožené osoby. Vykázaná osoba je povinna:

- neprodleně opustit daný prostor,
- zdržet se vstupu do tohoto prostoru,
- zdržet se kontaktu s ohroženou osobou,
- odevzdat policistovi klíče od společného obydlí.

Dlouhodobá ochrana: V rámci trestního řízení může soud uložit předběžná opatření, jejichž cílem je ochrana poškozeného a zabránění pokračování trestné činnosti. Zahrnují zejména:

- zákaz kontaktu obviněného s poškozeným nebo jeho blízkými,
- zákaz vstupu do společného obydlí nebo na určité místo,
- zákaz vycestování do zahraničí,
- zákaz držení věcí sloužících k páčání trestné činnosti,
- zákaz užívání alkoholu nebo jiných návykových látek,
- zákaz výkonu určité činnosti.

Oběť má rovněž právo požádat o informaci, zda se obviněný nebo odsouzený nachází na svobodě.⁶⁸

---

⁶⁸ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. Právo na ochranu před nebezpečím. [online]. [cit. 2026-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/pravo-na-ochranu-pred-nebezpecim.aspx>>.

11 Trestný čin

Jak již bylo zmíněno, trestný čin nebezpečného pronásledování je v České republice účinný od 1. ledna 2010 a je zařazen do hlavy X, zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Tento čin patří mezi trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných. Nebezpečného pronásledování se podle § 354 trestního zákoníku dopustí:

- (1) Kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že
- a) vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmou jemu nebo jeho osobám blízkým,
  - b) vyhledává jeho osobní blízkost nebo jej sleduje,
  - c) vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktuje,
  - d) omezuje jej v jeho obvyklém způsobu života nebo
  - e) zneužije jeho osobních údajů za účelem získání osobního nebo jiného kontaktu,

a toto jednání je způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři roky bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1,
- a) vůči dítěti nebo těhotné ženě,
  - b) se zbraní nebo
  - c) nejméně se dvěma osobami.⁶⁹

---

⁶⁹ ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7179-884-0. s. 3290.

Skutkovou podstatu trestného činu nebezpečného pronásledování tvoří několik základních znaků, které musí být kumulativně naplněny, přičemž mezi tyto znaky patří zejména:

1. Dlouhodobé pronásledování
2. Důvodná obava o jeho život nebo zdraví
3. Provádění v taxativně vymezených formách jednání

1. Dlouhodobé pronásledování

Dlouhodobostí se rozumí období, kdy dochází k opakovaným projevům nežádoucího chování nebo vynucených kontaktů. Závažnost takového jednání spočívá v jeho opakování a schopnosti vyvolat u oběti důvodnou obavu o její život nebo zdraví, případně o životy a zdraví jejích blízkých. Při posuzování „dlouhodobosti“ se obvykle uvažuje, že šlo o více než 10 pokusů o kontakt během období trvajícího minimálně čtyři týdny. Jednorázové incidenty nebo náhodné projevy nejsou považovány za dlouhodobé pronásledování, i když mohou být jinak nepříjemné nebo nežádoucí. Nicméně v některých případech může být takové jednání klasifikováno jako jiný trestný čin podle zákona, pokud splňuje příslušné právní požadavky.⁷⁰

2. Důvodná obava o jeho život nebo zdraví

K naplnění skutkové podstaty trestného činu nebezpečného pronásledování nepostačuje pouze dlouhodobé pronásledování, pachatel musí zároveň vyvolat u oběti důvodnou obavu o její život nebo zdraví, případně o život nebo zdraví osob jí blízkých. Tato obava musí být podložena objektivními důkazy a okolnostmi, které naznačují reálné nebezpečí a riziko pro oběť. Například pokud pachatel zasílá oběti nevyžádané zprávy, které nevyvolávají důvodnou obavu o život nebo zdraví, nelze takové jednání kvalifikovat jako nebezpečné pronásledování.⁷¹

---

⁷⁰ JELÍNEK, Jiří. *Deset let od přijetí českého trestního zákoníku*. Vydání první. Teoretik. Praha: Leges, 2019. ISBN 9788075023544. s. 371.

⁷¹ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. Beckova edice komentované zákony. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. ISBN 9788074008078. s. 148.

3. Provádění v taxativně vymezených formách jednání

a) Vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmou jemu nebo jeho osobám blízkým: Výhrůžka může vyvolat u poškozeného nebo jemu blízké osoby obavu z jeho realizace, aniž by k tomu skutečně došlo. Výhrůžka může být směřována přímo proti poškozenému, nebo nepřímo proti osobám blízkým. Vyhrožování může být i do budoucna a poškozená osoba se nemusí nacházet přímo při projevu, ale musí být informován o jeho obsahu. Pojem jiná újma může zahrnovat narušení sexuální integrity, rodinného soužití, škodu na majetku nebo pověsti. Újma musí být závažná a záleží na konkrétních okolnostech a subjektivních pocitech dotčené osoby.⁷²

b) Vyhledává jeho osobní blízkost nebo jej sleduje: Sledování a vyhledávání osobní blízkosti obvykle zahrnují různé formy stalkingu, jako je doprovázení, pozorování, obtěžování nebo dotírání. Může se jednat například o opakované čekání před místem bydliště nebo pracoviště dotčené osoby, případně o neustálou kontrolu této osoby na cestě do práce a zpět.⁷³

c) Vytrvale jej prostřednictvím elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktuje: Kontakt prostřednictvím elektronických komunikací může zahrnovat opakované zasílání nevyžádaných e-mailových zpráv, zahlcování elektronické pošty spamem, distribuce počítačových virů, opakované vzkazy či volání jak na mobilní, tak na pevnou linku. Mezi prostředky písemné komunikace patří dopisy, pohlednice a korespondenční listky. Zahrnuje to také opakované zasílání nevyžádaných předmětů a dárků. Pachatel k navazování kontaktu s obětí využívá buď přímé komunikační kanály, nebo součinnost třetích osob, které mohou v dobré víře zprostředkovávat různé vzkazy či dary, a tím nevědomky participovat na pronásledování.⁷⁴

d) Omezuje jej v jeho obvyklém způsobu života: Omezování běžného života představuje situaci, kdy pachatel úmyslně zasahuje do života poškozené osoby proti její vůli, a tím narušuje různé aspekty její existence, včetně osobního soukromí i profesního prostředí. Tento druh zásahu může mít za následek to, že postižená osoba

---

⁷² ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7179-884-0. s. 3291.

⁷³ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7179-884-0. s. 3293.

⁷⁴ SMEJKAL, Vladimír. *Kybernetická kriminalita*. Pro praxi. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. ISBN 9788073805012. s. 277-288.

není schopna vykonávat své každodenní úkoly, jako jsou práce, sociální aktivity a péče o sebe sama či o rodinu, ať už kvůli fyzickým omezením, psychickému tlaku nebo strachu z dalšího poškození. Následky takového omezování mohou být rozmanité a individuální. Mohou zahrnovat emocionální stres, ztrátu sebevědomí, sociální izolaci či finanční obtíže. Důležité je brát v úvahu jak konkrétní situaci, ve které se omezování odehrává, tak i subjektivní pocity a reakce postižené osoby, které mohou hrát klíčovou roli v celkovém dopadu tohoto jednání.⁷⁵

e) Zneužije jeho osobních údajů za účelem získání osobního nebo jiného kontaktu: Jedná se o získání osobních údajů za účelem osobního nebo jiného kontaktu s poškozeným proti jeho vůli, podstatné však není, zda ke kontaktu vůbec dojde. Pojem osobní údaj je vymezen v zákoně č. 110/2019 Sb. o zpracování osobních údajů a je definován jako „*jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu*“.⁷⁶

Nejprve je třeba ověřit, zda pronásledování oběti odpovídá některé z přesně definovaných forem uvedených v bodech a) až e). Jiné formy pronásledování nelze považovat za tento konkrétní trestný čin. Pro naplnění skutkové podstaty trestného činu postačuje, pokud je přítomna alespoň jedna z definovaných forem chování. Nebezpečné pronásledování je podle § 14 trestního zákoníku klasifikováno jako přečin, protože maximální výše trestu nepřesahuje 5 let odnětí svobody.⁷⁷

---

⁷⁵ ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7179-884-0. s. 3298.

⁷⁶ ČESKO. Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010–2026 [cit. 3. 3. 2026]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2019-110>.

⁷⁷ ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7179-884-0. s. 3300.

12 Empirická část

12.1 Metoda sběru dat

Výzkum byl realizován prostřednictvím kvantitativní metody dotazníkového šetření. Tato metoda byla zvolena především z důvodu zachování anonymity respondentů a zároveň umožňuje efektivní sběr většího množství dat i jejich následné statistické zpracování a přehlednou interpretaci výsledků.

V úvodu dotazníku byli respondenti seznámeni s účelem výzkumu, informováni o anonymitě poskytovaných odpovědí a vyzváni k pravdivému vyplnění dotazníku. Zároveň jim bylo poděkováno za jejich ochotu zapojit se do výzkumu.

Dotazník obsahoval celkem 16 otázek, které byly zaměřeny na informovanost respondentů o problematice nebezpečného pronásledování (stalking), jejich povědomí o možnostech pomoci a případné osobní zkušenosti s tímto jevem. Otázky byly formulovány jako uzavřené, polouzavřené a v některých případech umožňovaly výběr více odpovědí.

Jednotlivé otázky byly tematicky rozděleny do několika okruhů:

- **První okruh (otázky č. 1 – 3)** zjišťoval základní charakteristiky respondentů a jejich obecnou informovanost o pojmu stalking.
- **Druhý okruh (otázky č. 4 – 10)** byl zaměřen na znalost projevů stalkingu, povědomí o možnostech pomoci a názor respondentů na závažnost tohoto jevu mezi mladými lidmi.
- **Třetí okruh (otázky č. 11 – 12)** se věnoval informovanosti respondentů o právních aspektech nebezpečného pronásledování a jeho postavení v právním řádu České republiky.
- **Čtvrtý okruh (otázky č. 13 – 16)** byl zaměřen na případné osobní zkušenosti respondentů se stalkingem, formy tohoto jednání a jeho dopad na každodenní život obětí.

12.2 Stanovení hypotéz

Na základě stanoveného cíle výzkumu byly formulovány následující hypotézy, které budou ověřeny prostřednictvím dotazníkového šetření.

Hypotéza H1: Dívky se stávají obětí nebezpečného pronásledování (stalkingu) častěji než chlapci.

Hypotéza H2: Více než 50 % respondentů nedokáže správně rozpoznat všechna jednání, která mohou být považována za nebezpečné pronásledování (stalking).

Hypotéza H3: Více než 50 % respondentů se domnívá, že preventivní aktivity škol v oblasti nebezpečného pronásledování (stalkingu) jsou nedostatečné.

Vyhodnocení stanovených hypotéz bude provedeno na základě analýzy odpovědí získaných prostřednictvím dotazníkového šetření. Jednotlivé odpovědi respondentů budou zpracovány pomocí základních statistických metod, zejména výpočtem absolutních a relativních četností. Výsledky budou následně přehledně zpracovány do grafů, které umožní jejich snadnější interpretaci.

Pro ověření hypotéz budou sledovány především procentuální podíly jednotlivých odpovědí respondentů. Pokud zjištěné hodnoty dosáhnou nebo překročí stanovenou hranici uvedenou v hypotéze, bude hypotéza potvrzena. V opačném případě bude hypotéza zamítnuta. Výsledky výzkumu budou následně interpretovány a porovnány s teoretickými poznatky uvedenými v teoretické části práce.

12.3 Charakteristika výzkumného souboru

Výzkum byl realizován mezi studenty středních škol na území města Kladna. Respondenti byli osloveni jak v prostředí středních škol, tak i mimo školní prostředí na veřejných místech. Cílem bylo získat širší a různorodější výzkumný soubor respondentů.

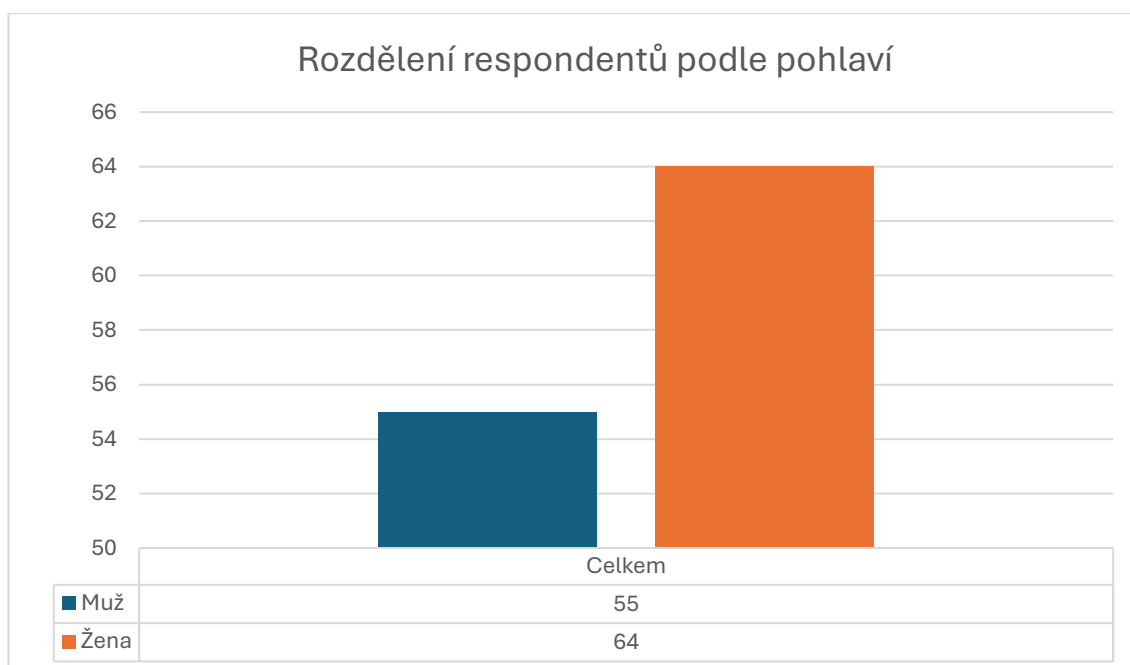
Dotazníkového šetření se celkem zúčastnilo **119 respondentů**, kteří studují na středních školách na území města Kladna. Účast respondentů byla zcela dobrovolná a studenti měli možnost dotazník vyplnit anonymně bez uvedení osobních údajů.

Vzhledem k citlivé povaze zkoumaného tématu byli respondenti před vyplněním dotazníku informováni o cíli výzkumu a zároveň ujištěni o naprosté anonymitě dotazníku. Byli také seznámeni s tím, že jejich odpovědi budou využity výhradně pro účely této bakalářské práce.

Respondenti neuváděli své jméno ani jiné identifikační údaje, pouze základní charakteristiky, například pohlaví. Z důvodu zachování anonymity nejsou v práci uváděny konkrétní vzdělávací instituce ani další identifikační údaje respondentů. Získaná data byla následně zpracována a vyhodnocena v souhrnné podobě tak, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé respondenty ani konkrétní instituce.

12.4 Vyhodnocení dotazníku

Graf č. 1: Pohlaví respondentů⁷⁸

Graf č. 1 znázorňuje rozdělení respondentů podle pohlaví. Dotazníkového šetření se celkem zúčastnilo 119 respondentů, z toho 55 mužů a 64 žen. Z výsledků je patrné, že ve výzkumném souboru mírně převažují ženy, které tvoří přibližně 54 % respondentů, zatímco muži představují přibližně 46 % respondentů. Rozdělení respondentů podle pohlaví je tedy poměrně vyrovnané, přičemž ženy jsou zastoupeny v mírně vyšším počtu

⁷⁸ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Graf č. 2: Znáte pojem stalking (nebezpečné pronásledování)?⁷⁹

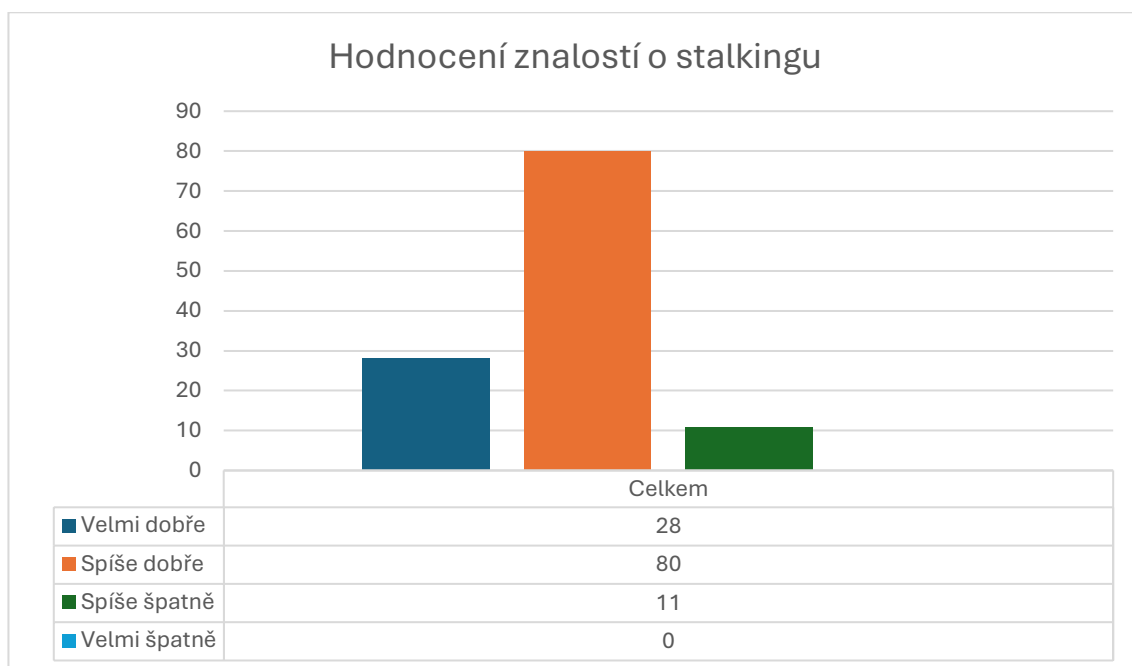

Graf č. 2 znázorňuje, zda respondenti znají pojem stalking, tedy nebezpečné pronásledování. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 115 respondentů, že tento pojem znají, zatímco 4 respondenti odpověděli, že pojem stalking neznají.

Z výsledků je patrné, že většina respondentů je s tímto pojmem obeznámena. Odpověď „ano“ uvedlo přibližně 97 % respondentů, zatímco neznalost termínu uvedlo pouze zbývající 3 % z celkového souboru.

⁷⁹ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Graf č. 3: Jak byste ohodnotil/a své znalosti o stalkingu?⁸⁰

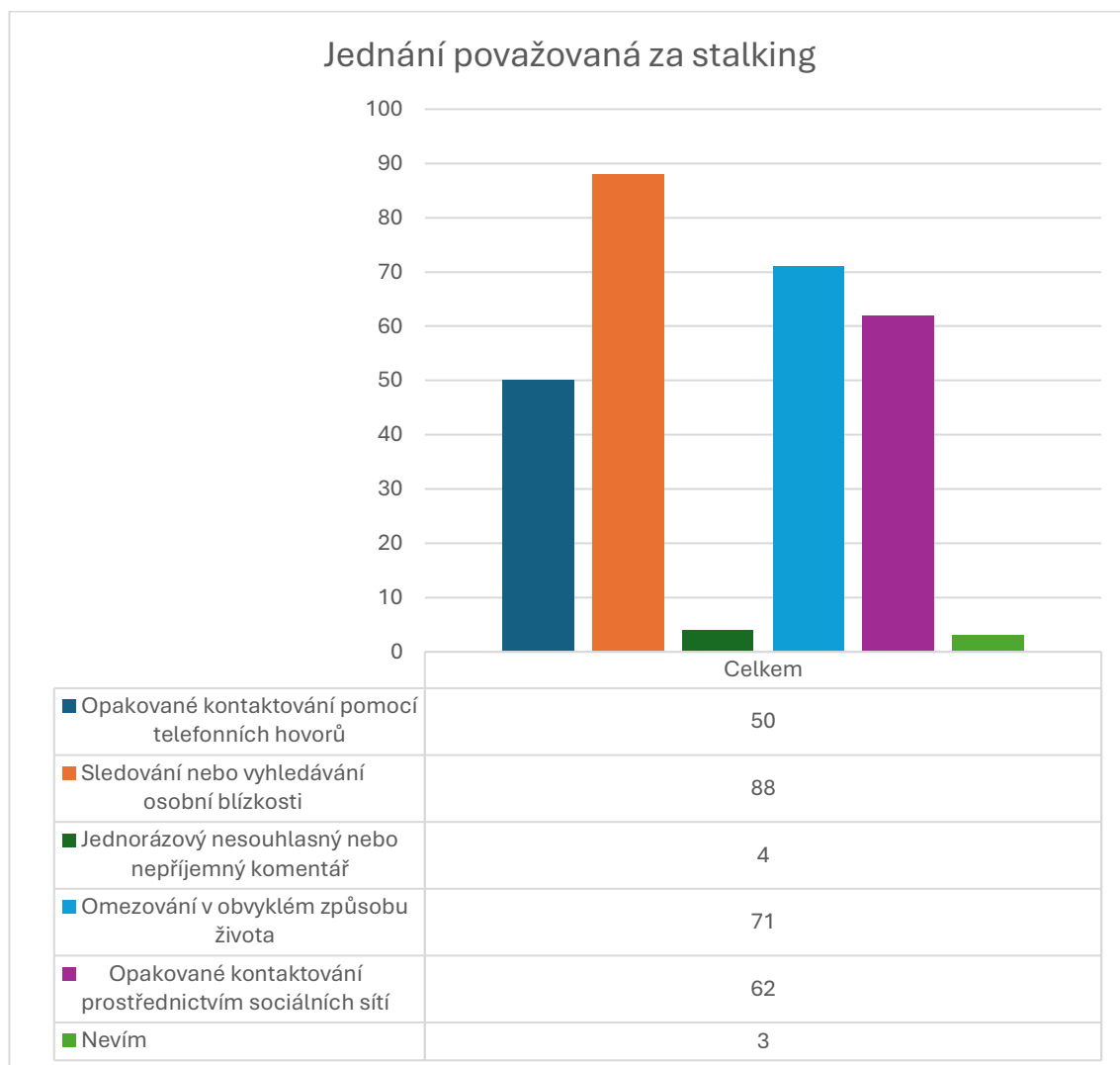

Graf č. 3 znázorňuje, jak respondenti hodnotí své vlastní znalosti o problematice stalkingu. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 28 respondentů, že své znalosti hodnotí jako velmi dobré, 80 respondentů označilo své znalosti jako spíše dobré a 11 respondentů je hodnotí jako spíše špatné. Možnost velmi špatné neoznačil žádný respondent.

Z výsledků je patrné, že většina respondentů hodnotí své znalosti o stalkingu pozitivně. Přibližně 67 % respondentů uvedlo, že jejich znalosti jsou spíše dobré, a přibližně 24 % respondentů je považuje za velmi dobré. Naopak pouze přibližně 9 % respondentů hodnotí své znalosti jako spíše špatné. Výsledky tedy naznačují, že studenti mají o problematice nebezpečného pronásledování poměrně dobré povědomí.

⁸⁰ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Graf č. 4: Které z následujících jednání podle vás může být považováno za stalking? (Lze označit více odpovědí.)⁸¹

Graf č. 4 znázorňuje, které formy jednání respondenti považují za stalking. Respondenti měli možnost označit více odpovědí, proto součet jednotlivých odpovědí převyšuje celkový počet respondentů.

Nejčastěji respondenti označovali možnost sledování nebo vyhledávání osobní blízkosti, kterou uvedlo 88 respondentů. Dále byla často označena možnost omezování v obvyklém způsobu života, kterou uvedlo 71 respondentů, a opakované kontaktování prostřednictvím sociálních sítí, které označilo 62 respondentů. Možnost opakovaného kontaktování pomocí telefonních hovorů označilo 50 respondentů.

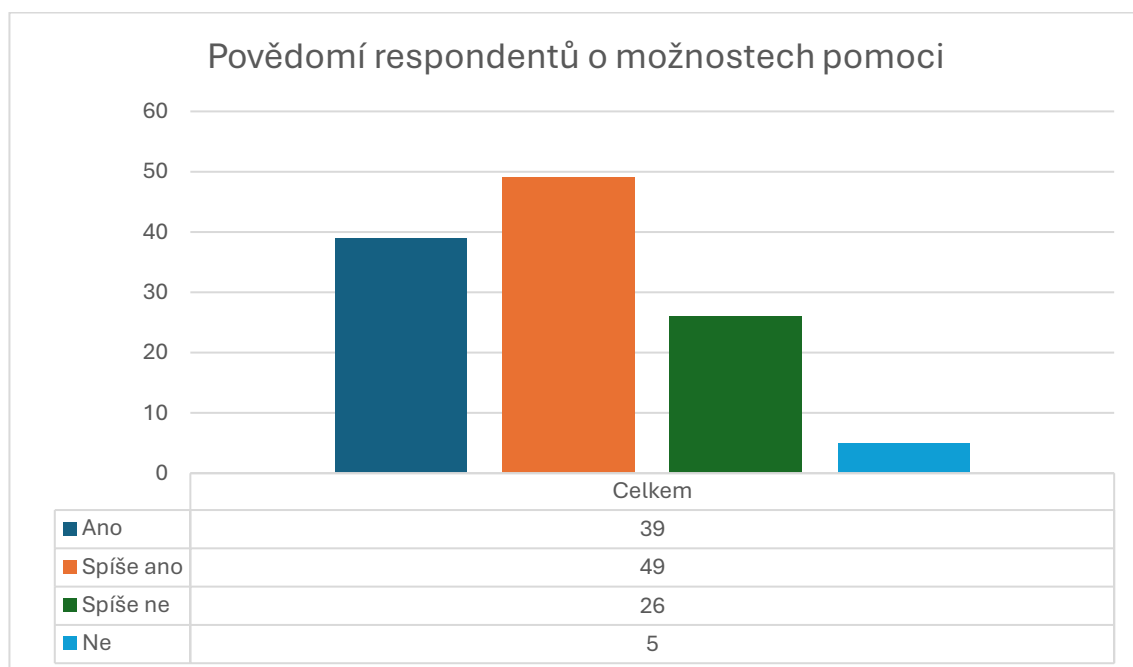
⁸¹ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Pouze 4 respondenti označili možnost jednorázový nesouhlasný nebo nepříjemný komentář, který není typickým znakem stalkingu. Možnost „nevím“ uvedli 3 respondenti.

Z procentuálního vyjádření vyplývá, že sledování nebo vyhledávání osobní blízkosti označilo přibližně 74 % respondentů. Omezování v obvyklém způsobu života uvedlo přibližně 60 % respondentů a opakované kontaktování prostřednictvím sociálních sítí přibližně 52 % respondentů. Opakované kontaktování pomocí telefonních hovorů označilo přibližně 42 % respondentů. Jednorázový nesouhlasný nebo nepříjemný komentář označila pouze přibližně 3 % respondentů a stejný podíl respondentů uvedl možnost „nevím“.

Celkem 21 respondentů, což představuje přibližně 18 %, správně označilo všechny možnosti, které lze považovat za projevy stalkingu.

Graf č. 5: Víte, kam byste se obrátil/a o pomoc, pokud byste byl/a obětí stalkingu?⁸²

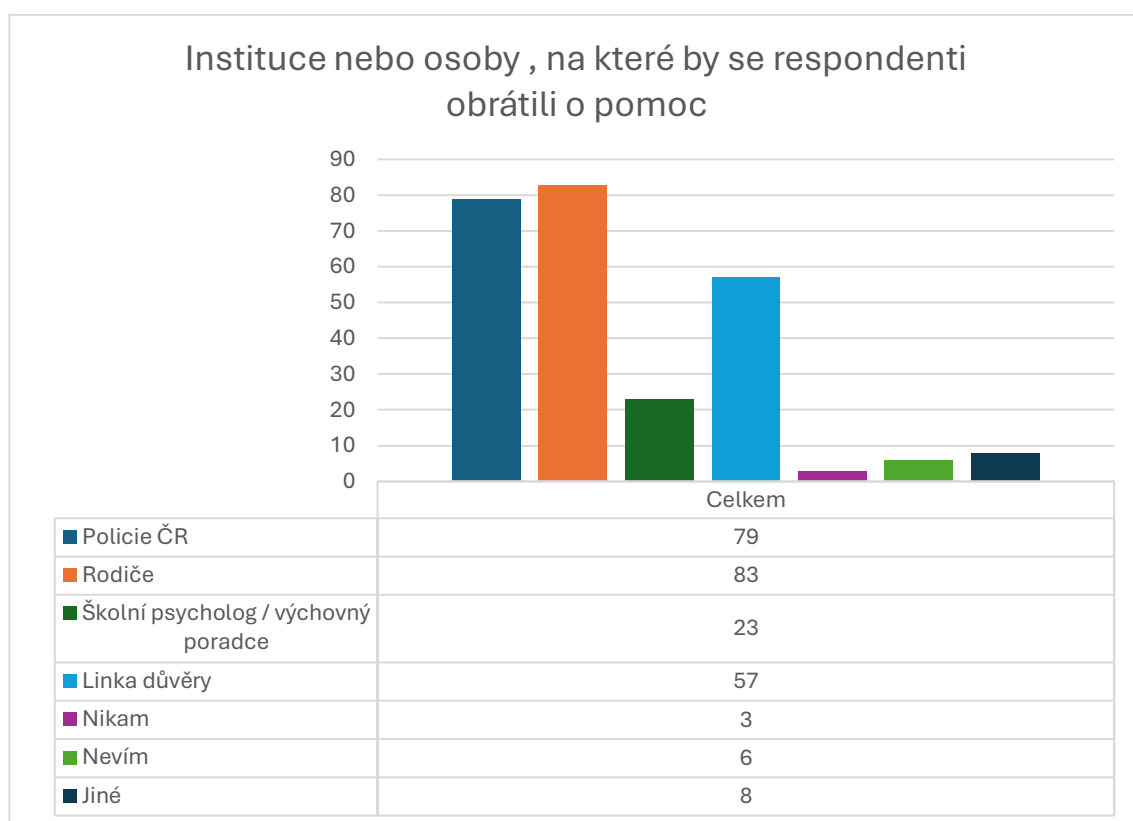

Graf č. 5 znázorňuje, zda respondenti vědí, kam by se obrátili o pomoc v případě, že by se stali obětí stalkingu. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 39 respondentů odpověď „ano“, 49 respondentů odpověď „spíše ano“, 26 respondentů odpověď „spíše ne“ a 5 respondentů odpověď „ne“.

⁸² Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Z výsledků je patrné, že většina respondentů má alespoň základní povědomí o tom, kam by se mohli obrátit o pomoc v případě, že by se stali obětí nebezpečného pronásledování. Odpověď „spíše ano“ uvedlo přibližně 41 % respondentů a odpověď „ano“ přibližně 33 % respondentů. Naopak přibližně 22 % respondentů uvedlo odpověď „spíše ne“ a přibližně 4 % respondentů odpověděla „ne“. Výsledky tedy naznačují, že většina respondentů má určité povědomí o možnostech pomoci v případě stalkingu, i když část respondentů si stále není zcela jistá, kam by se v takové situaci obrátila.

Graf č. 6: Které instituce nebo osoby byste v takové situaci kontaktoval/a? (Lze označit více odpovědí.)⁸³

Graf č. 6 znázorňuje, na jaké instituce nebo osoby by se respondenti obrátili o pomoc v případě, že by se stali obětí stalkingu. Respondenti měli možnost označit více odpovědí, proto součet jednotlivých odpovědí převyšuje celkový počet respondentů.

Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 83 respondentů, že by se obrátili na rodiče, a 79 respondentů by kontaktovalo Policii ČR. Další možností byla linka důvěry, kterou označilo 57 respondentů. Možnost obrátit se na školního psychologa nebo výchovného poradce uvedlo 23 respondentů. Pouze 3 respondenti uvedli, že by se

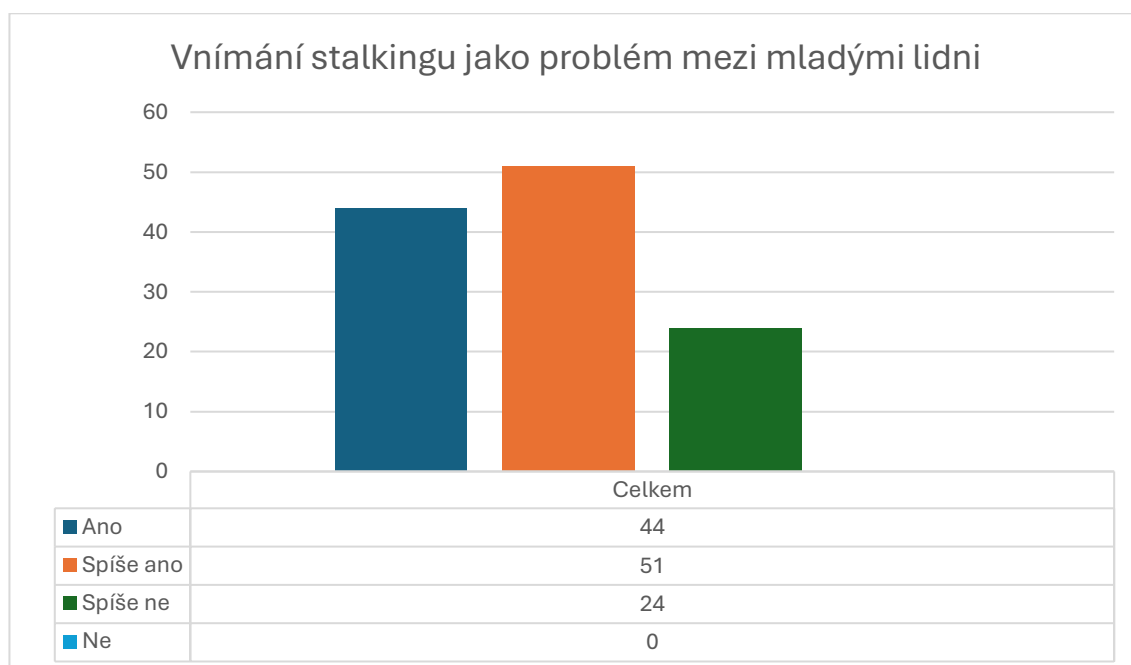
⁸³ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

v takové situaci neobrátili na nikoho, a 6 respondentů uvedlo, že neví, na koho by se obrátili.

Možnost „jiné“ označilo 8 respondentů. Z těchto odpovědí vyplynulo, že 7 respondentů by se v takové situaci obrátilo na kamarády, a 1 respondent uvedl, že by kontaktoval svého přítele.

Z procentuálního vyjádření vyplývá, že přibližně 70 % respondentů by se obrátilo na rodiče, a přibližně 66 % respondentů by kontaktovalo Policii ČR. Linku důvěry by využilo přibližně 48 % respondentů a školního psychologa nebo výchovného poradce přibližně 19 % respondentů. Pouze malé procento respondentů uvedlo, že by se neobrátili na nikoho, nebo že neví, na koho by se obrátili.

Graf č. 7: Domníváte se, že stalking je mezi mladými lidmi reálným problémem?⁸⁴

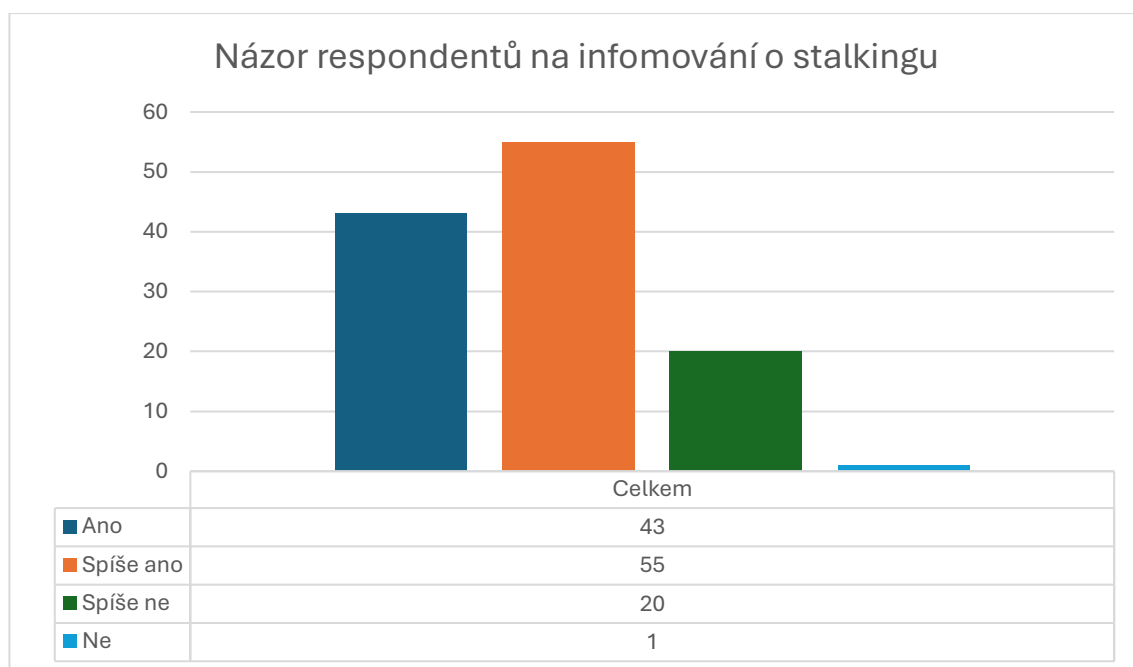
Graf č. 7 znázorňuje, zda se respondenti domnívají, že stalking představuje reálný problém mezi mladými lidmi. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 44 respondentů odpověď „ano“, 51 respondentů odpověď „spíše ano“ a 24 respondentů odpověď „spíše ne“. Možnost „ne“ neoznačil žádný respondent.

Z výsledků je patrné, že většina respondentů vnímá stalking jako reálný problém mezi mladými lidmi. Odpověď „spíše ano“ uvedlo přibližně 43 % respondentů a odpověď

⁸⁴ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

„ano“ přibližně 37 % respondentů. Naopak přibližně 20 % respondentů uvedlo odpověď „spíše ne“. Výsledky tedy naznačují, že studenti většinou považují stalking za problém, který se může mezi mladými lidmi vyskytovat.

Graf č. 8: Domníváte se, že by školy měly studenty více informovat o stalkingu a možnostech prevence?⁸⁵

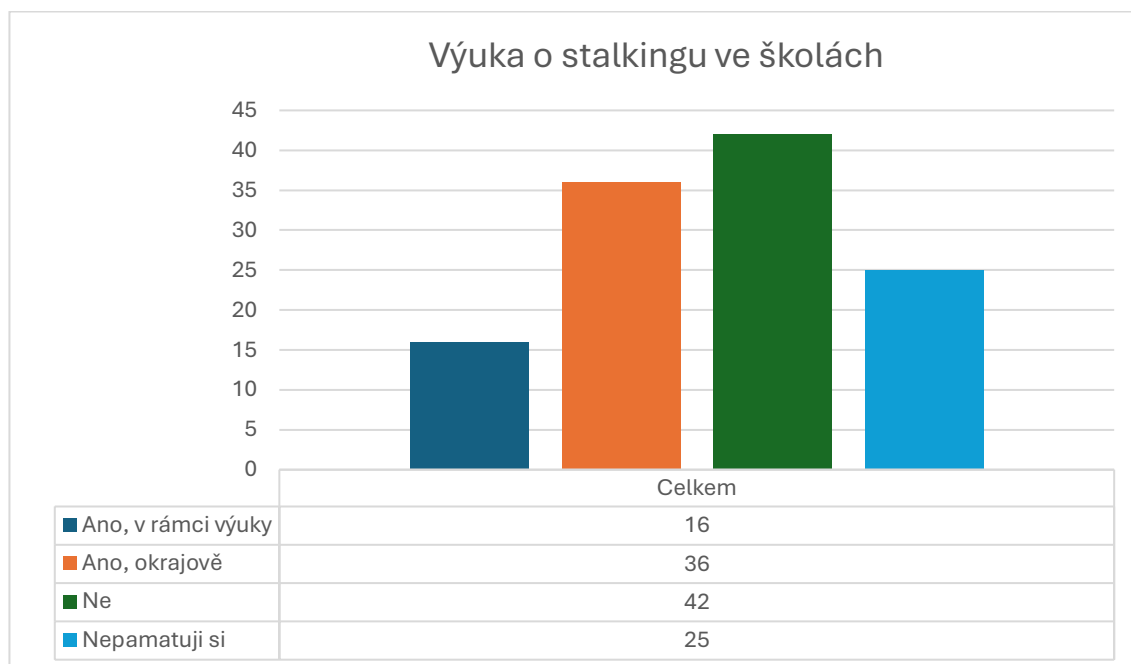

Graf č. 8 znázorňuje názor respondentů na to, zda by školy měly studenty více informovat o problematice stalkingu a možnostech jeho prevence. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 43 respondentů odpověď „ano“, 55 respondentů odpověď „spíše ano“, 20 respondentů odpověď „spíše ne“ a 1 respondent odpověď „ne“.

Z výsledků je patrné, že většina respondentů se domnívá, že by školy měly studenty více informovat o problematice nebezpečného pronásledování a možnostech jeho prevence. Odpověď „spíše ano“ uvedlo přibližně 46 % respondentů a odpověď „ano“ přibližně 36 % respondentů. Naopak přibližně 17 % respondentů uvedlo odpověď „spíše ne“ a pouze přibližně 1 % respondentů odpovědělo „ne“. Výsledky tedy naznačují, že většina studentů by uvítala větší informovanost o této problematice v rámci školního prostředí.

⁸⁵ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Graf č. 9: Učili jste se někdy ve škole o problematice stalkingu nebo nebezpečného pronásledování?⁸⁶

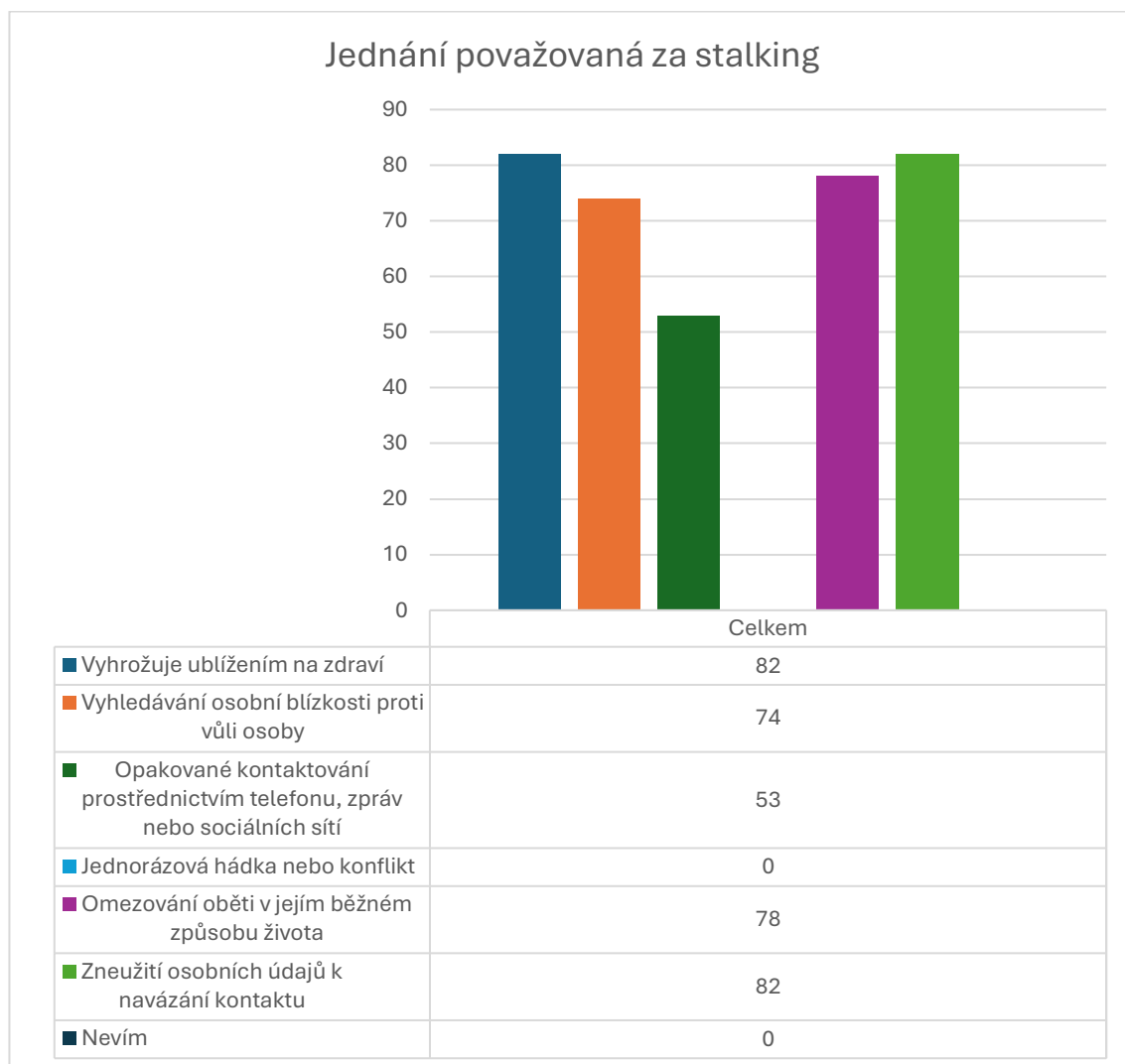

Graf č. 9 znázorňuje, zda se respondenti někdy ve škole setkali s výukou týkající se problematiky stalkingu nebo nebezpečného pronásledování. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 16 respondentů, že se o této problematice učili v rámci výuky, 36 respondentů uvedlo, že se s ní setkali pouze okrajově, 42 respondentů odpovědělo, že se o této problematice ve škole neučili, a 25 respondentů uvedlo, že si nepamatují, zda se o tomto tématu ve škole učili.

Z výsledků je patrné, že pouze menší část respondentů se s problematikou stalkingu setkala přímo v rámci výuky. Přibližně 35 % respondentů uvedlo, že se o této problematice ve škole neučilo, a přibližně 30 % respondentů uvedlo, že se s ní setkalo pouze okrajově. Přibližně 21 % respondentů si nepamatuje, zda se o tomto tématu ve škole učilo, a pouze přibližně 13 % respondentů uvedlo, že se o stalkingu učilo přímo v rámci výuky. Výsledky tedy naznačují, že problematika nebezpečného pronásledování není ve školním prostředí vždy systematicky probírána.

⁸⁶ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Graf č. 10: Která z následujících jednání jsou podle vás považována za trestný čin nebezpečného pronásledování? (Lze označit více odpovědí.)⁸⁷

Graf č. 10 znázorňuje, které formy jednání respondenti považují za trestný čin nebezpečného pronásledování. Respondenti měli možnost označit více odpovědí, proto součet jednotlivých odpovědí převyšuje celkový počet respondentů.

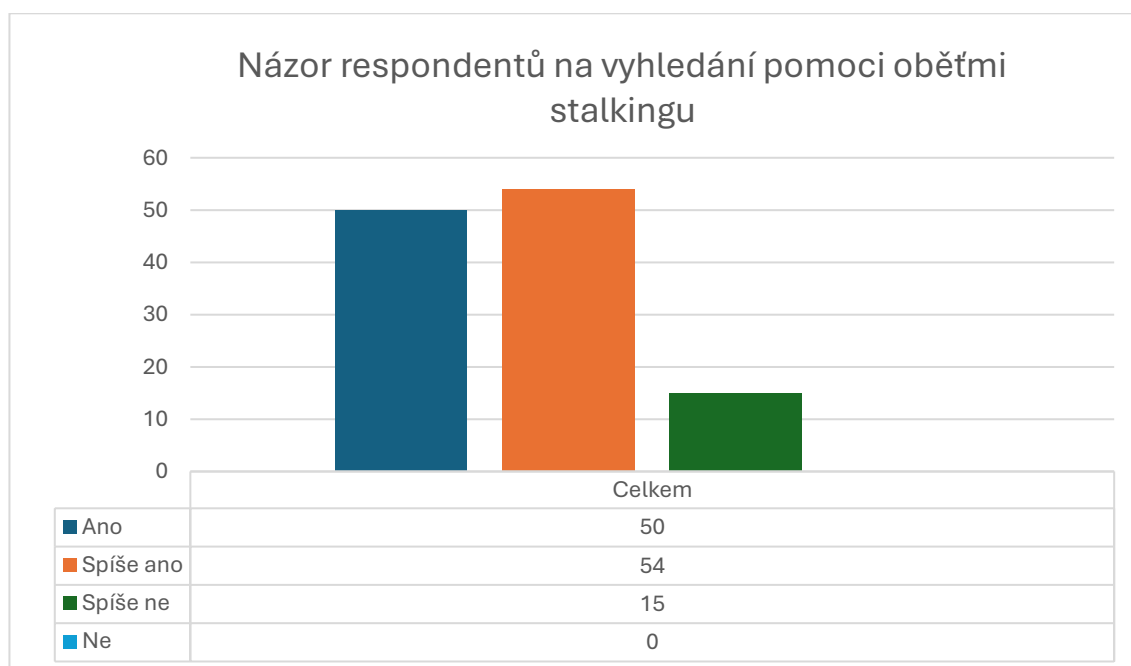
Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 82 respondentů možnost vyhrožování ublížením na zdraví a stejný počet respondentů označil také možnost zneužití osobních údajů k navázání kontaktu. Omezování oběti v jejím běžném způsobu života označilo 78 respondentů a vyhledávání osobní blízkosti proti vůli osoby uvedlo 74 respondentů. Možnost opakovaného kontaktování prostřednictvím telefonu, zpráv nebo sociálních sítí označilo 53 respondentů.

⁸⁷ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Možnost jednorázové hádky nebo konfliktu neoznačil žádný respondent a stejně tak žádný respondent neuvedl možnost „nevím“. Z procentuálního vyjádření vyplývá, že vyhrožování ublížením na zdraví a zneužití osobních údajů k navázání kontaktu označilo přibližně 69 % respondentů. Omezování oběti v jejím běžném způsobu života jako formu pronásledování identifikovalo přibližně 66 % respondentů, zatímco vyhledávání osobní blízkosti proti vůli oběti uvedlo 62 % účastníků šetření. Opakované kontaktování prostřednictvím telefonu, zpráv nebo sociálních sítí označilo přibližně 45 % respondentů.

Celkem 8 respondentů správně označilo všechny možnosti, které lze považovat za projevy trestného činu nebezpečného pronásledování.

Graf č. 11: Myslíte si, že oběti stalkingu často váhají vyhledat pomoc ze strachu nebo studu?⁸⁸

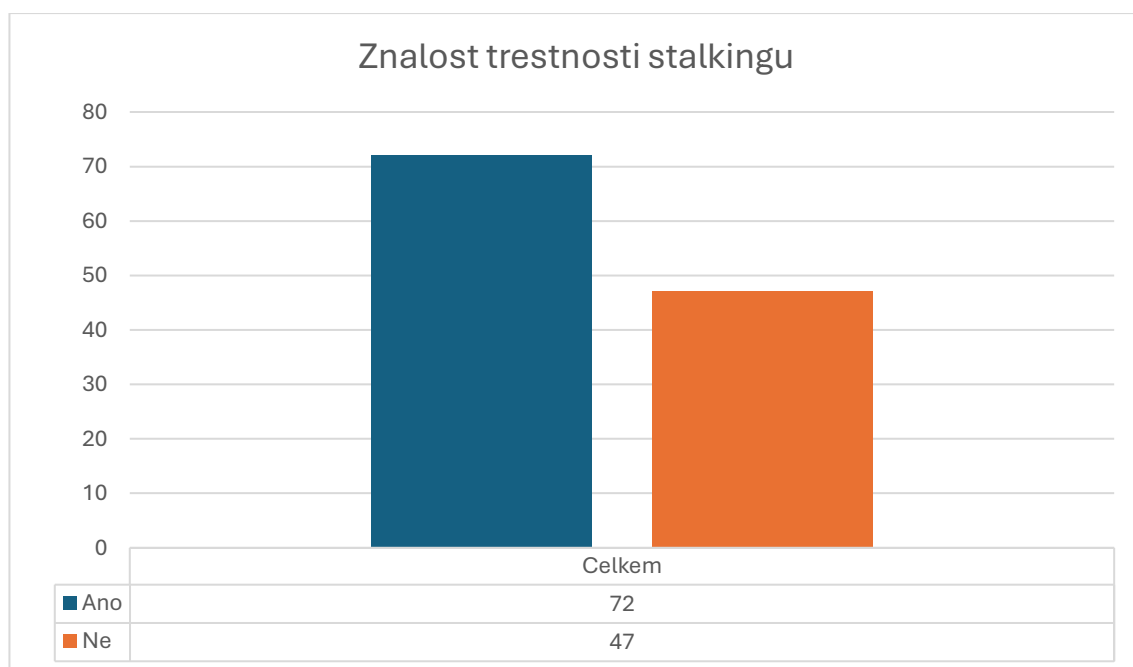
Graf č. 11 znázorňuje názor respondentů na to, zda oběti stalkingu často váhají vyhledat pomoc ze strachu nebo studu. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 50 respondentů odpověď „ano“, 54 respondentů odpověď „spíše ano“ a 15 respondentů odpověď „spíše ne“. Možnost „ne“ neoznačil žádný respondent.

Z výsledků je patrné, že většina respondentů se domnívá, že oběti stalkingu mohou váhat s vyhledáním pomoci z důvodu strachu nebo studu. Odpověď „spíše ano“ uvedlo přibližně 45 % respondentů a odpověď „ano“ přibližně 42 % respondentů. Naopak pouze

⁸⁸ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

přibližně 13 % respondentů uvedlo odpověď „spíše ne“. Výsledky tedy naznačují, že podle většiny studentů mohou být právě obavy nebo stud významnou překážkou při vyhledání pomoci v případě nebezpečného pronásledování.

Graf č. 12: Víte, že nebezpečné pronásledování (stalking) je v České republice trestným činem?⁸⁹

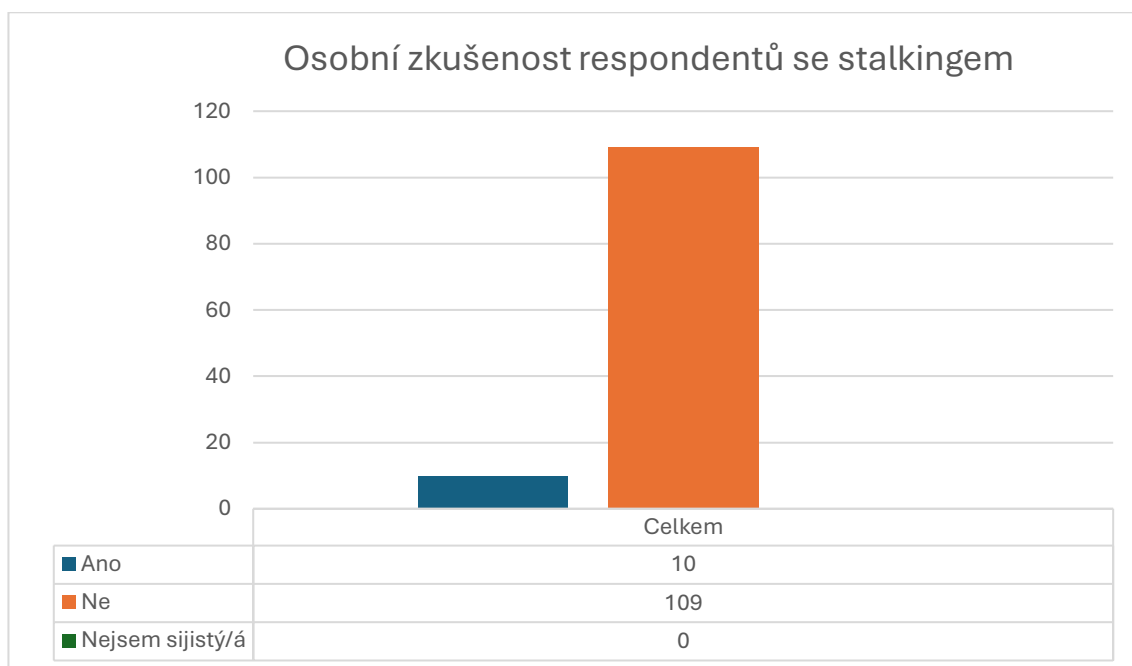

Graf č. 12 znázorňuje, zda respondenti vědí, že nebezpečné pronásledování (stalking) je v České republice považováno za trestný čin. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 72 respondentů odpověď „ano“, zatímco 47 respondentů odpovědělo „ne“.

Z výsledků je patrné, že větší část respondentů je informována o tom, že stalking je v České republice trestným činem. Odpověď „ano“ uvedlo přibližně 61 % respondentů, zatímco přibližně 39 % respondentů uvedlo, že o této skutečnosti nevěděl. Výsledky tedy naznačují, že povědomí o právní úpravě nebezpečného pronásledování mezi studenty existuje, avšak stále je zde poměrně významná skupina respondentů, která si této skutečnosti není vědoma.

⁸⁹ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Graf č. 13: Stal/a jste se někdy obětí stalkingu (nebezpečné pronásledování)?⁹⁰

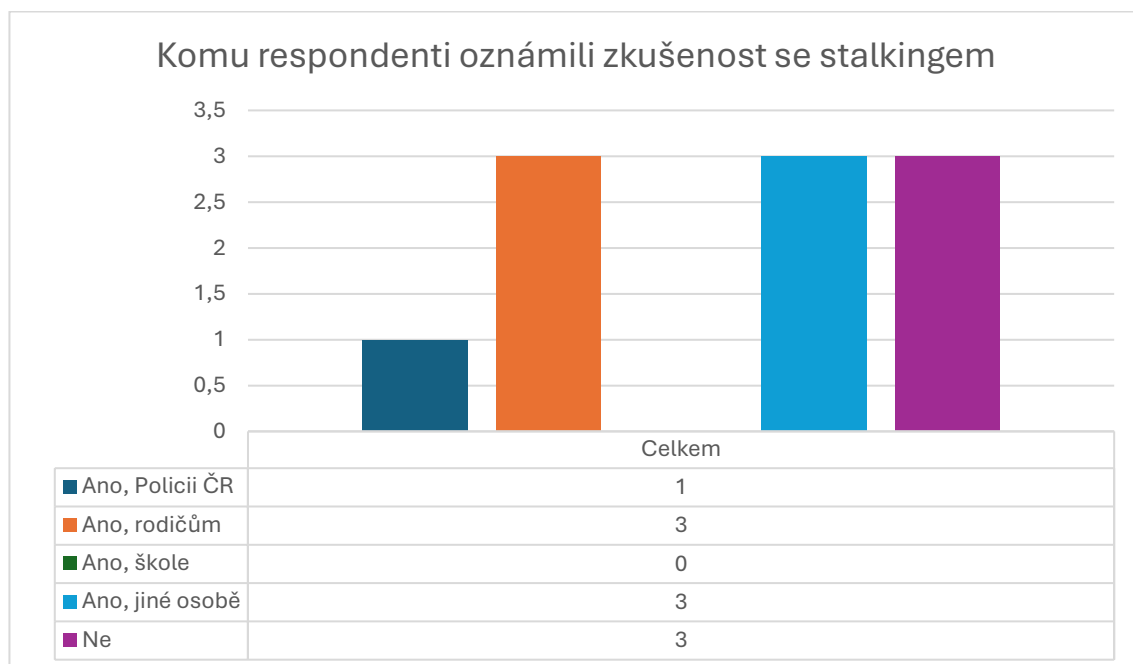
Graf č. 13 znázorňuje, zda se respondenti někdy stali obětí stalkingu, tedy nebezpečného pronásledování. Z celkového počtu 119 respondentů uvedlo 10 respondentů odpověď „ano“, zatímco 109 respondentů odpovědělo „ne“. Možnost „nejsem si jistý/á“ neoznačil žádný respondent.

Z výsledků je patrné, že většina respondentů osobní zkušenost se stalkingem nemá. Odpověď „ne“ uvedlo přibližně 92 % respondentů, zatímco přibližně 8 % respondentů uvedlo, že se obětí nebezpečného pronásledování již stalo. Výsledky tedy naznačují, že přestože většina respondentů osobní zkušenost se stalkingem neuvádí, menší část studentů se s touto negativní zkušeností již setkala.

V následující části jsou analyzovány pouze odpovědi respondentů, kteří v předchozí otázce uvedli, že se stali obětí nebezpečného pronásledování. Tito respondenti představují podskupinu výzkumného souboru, která poskytla odpovědi na další otázky zaměřené na osobní zkušenosti se stalkingem.

⁹⁰ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Graf č. 14: Pokud ano, hlásil/a jste tuto zkušenost někomu? (Lze označit více odpovědí.)⁹¹

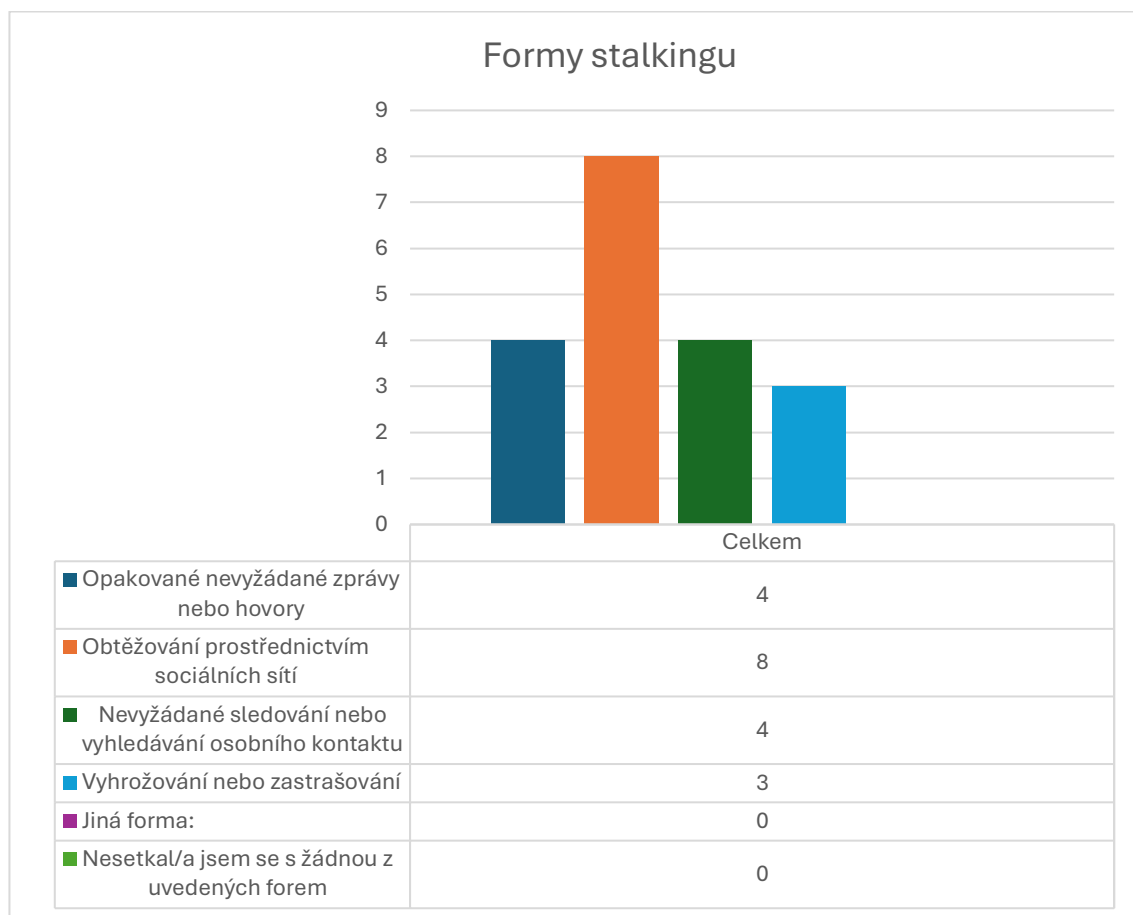
Graf č. 14 znázorňuje, zda respondenti, kteří uvedli osobní zkušenost se stalkingem, tuto skutečnost někomu oznámili. Respondenti měli možnost označit více odpovědí, proto může být součet jednotlivých odpovědí může vyšší než počet respondentů, kteří na tuto otázku odpovídali.

Z celkového počtu respondentů, kteří uvedli osobní zkušenost se stalkingem, 3 respondenti uvedli, že tuto zkušenost nenahlásili nikomu. Další 3 respondenti uvedli, že se svěřili jiné osobě. V rámci této možnosti 2 respondenti uvedli, že se svěřili kamarádovi, a 1 respondent uvedl, že se svěřil partnerovi. Možnost oznámení rodičům uvedli 3 respondenti a 1 respondent uvedl, že tuto zkušenost oznámil Policii České republiky. Možnost oznámení škole neoznačil žádný respondent.

Z výsledků je patrné, že respondenti se v případě zkušenosti se stalkingem nejčastěji svěřují blízkým osobám, například rodičům, partnerovi nebo kamarádům. Naopak oznámení této zkušenosti škole nebo Policii České republiky bylo uvedeno pouze v menší míře.

⁹¹ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Graf č. 15: Pokud ano, s jakými formami stalkingu jste se setkal/a? (Lze označit více odpovědí.)⁹²

Graf č. 15 znázorňuje, s jakými formami stalkingu se respondenti setkali. Respondenti měli možnost označit více odpovědí, proto může být součet jednotlivých odpovědí vyšší než počet respondentů, kteří na tuto otázku odpovídali.

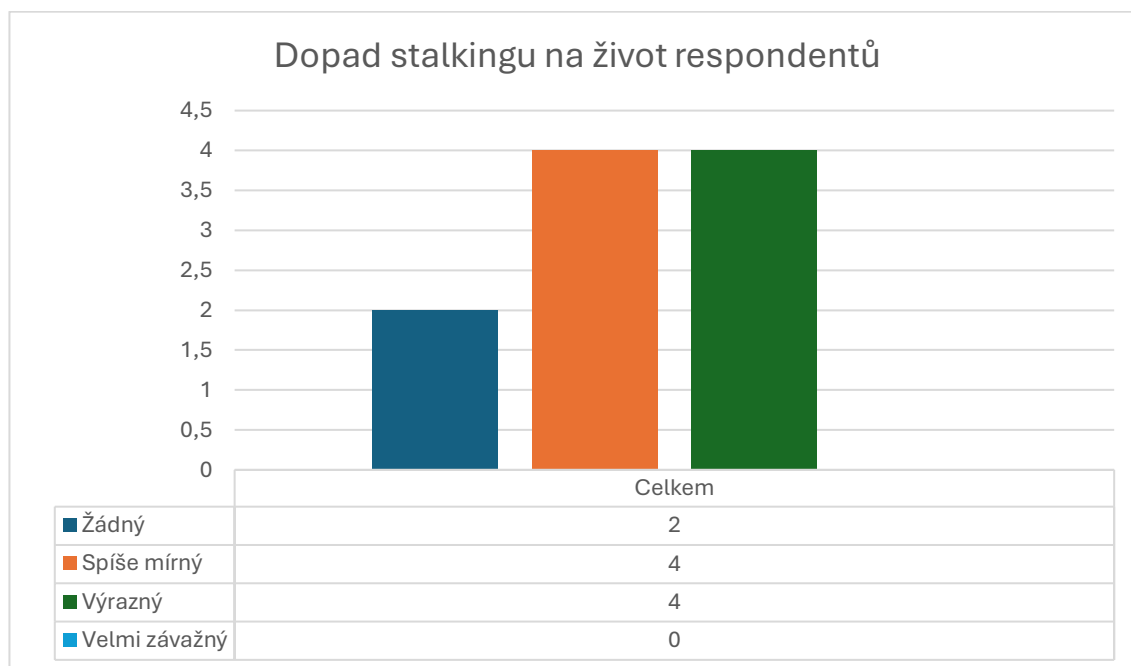
Z výsledků vyplývá, že nejčastěji respondenti uváděli obtěžování prostřednictvím sociálních sítí, které označilo 8 respondentů. Další formou bylo opakované nevyžádané zasílání zpráv nebo telefonní hovory, které uvedli 4 respondenti. Stejný počet respondentů uvedl také nevyžádané sledování nebo vyhledávání osobního kontaktu. Vyhrožování nebo zastrašování označili 3 respondenti.

Z procentuálního vyjádření vyplývá, že obtěžování prostřednictvím sociálních sítí uvedlo přibližně 67 % respondentů. Opakované nevyžádané zprávy nebo hovory

⁹² Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

a nevyžádané sledování nebo vyhledávání osobního kontaktu uvedlo přibližně 33 % respondentů. Vyhrůžování nebo zastrašování uvedlo přibližně 25 % respondentů.

Graf č. 16: Jaký dopad měla tato zkušenost na váš každodenní život?⁹³

Graf č. 16 znázorňuje, jaký dopad měla zkušenost se stalkingem na každodenní život respondentů. Z celkového počtu respondentů, kteří uvedli osobní zkušenost se stalkingem, 2 respondenti uvedli, že tato zkušenost neměla na jejich každodenní život žádný dopad. Další 4 respondenti uvedli, že dopad byl spíše mírný a projevoval se například nepříjemnými pocity nebo obavami. Stejný počet respondentů uvedl, že zkušenost měla výrazný dopad, který se projevoval například strachem, stresem nebo omezením běžných aktivit. Možnost velmi závažného dopadu neoznačil žádný respondent.

Z procentuálního vyjádření vyplývá, že přibližně 40 % respondentů uvedlo spíše mírný dopad a stejný podíl respondentů uvedl výrazný dopad na svůj každodenní život. Přibližně 20 % respondentů uvedlo, že zkušenost se stalkingem na jejich každodenní život žádný dopad neměla.

⁹³ Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření.

Závěr

Bakalářská práce se zabývala problematikou nebezpečného pronásledování, označovaného jako stalking, a jeho prevencí z pohledu studentů středních škol na území města Kladna. Hlavním cílem práce bylo zhodnotit úroveň informovanosti studentů o této problematice, zjistit jejich povědomí o možnostech pomoci obětem a analyzovat jejich postoje k tomuto sociálně patologickému jevu.

Teoretická část práce se zaměřila na vymezení pojmu stalking, jeho základní znaky, typické projevy a motivaci pachatelů. Dále byla popsána právní úprava nebezpečného pronásledování v České republice a také dopady tohoto jednání na oběti. Součástí teoretické části byla rovněž problematika prevence a možnosti pomoci obětem prostřednictvím specializovaných organizací a institucí.

Empirická část práce byla realizována formou kvantitativního výzkumu prostřednictvím anonymního dotazníkového šetření mezi studenty středních škol. Výzkumu se celkem zúčastnilo **119 respondentů**, jejichž odpovědi byly následně zpracovány pomocí základních statistických metod a prezentovány ve formě grafů.

Na základě stanoveného cíle práce byly formulovány tři hypotézy, které byly prostřednictvím dotazníkového šetření ověřeny.

Hypotéza H1 předpokládala, že dívky se častěji než chlapci stávají oběti nebezpečného pronásledování (stalkingu). Výsledky dotazníkového šetření ukázaly, že zkušenost s tím, že se stali obětí stalkingu, uvedlo celkem 10 respondentů z celkového počtu 119. Z těchto respondentů bylo 8 dívek (80 %) a 2 chlapci (20 %). Získaná data tedy ukazují, že mezi respondenty, kteří uvedli zkušenost s tím, že se stali obětí nebezpečného pronásledování, převažují dívky. Tyto výsledky naznačují, že dívky se v rámci sledovaného souboru stávají obětí stalkingu častěji než chlapci. **Hypotéza H1 byla proto potvrzena.**

Hypotéza H2 předpokládala, že více než polovina respondentů nedokáže správně rozpoznat všechny typické projevy stalkingu. Výsledky výzkumu ukázaly, že respondenti sice dokázali identifikovat některé základní projevy, například sledování nebo vyhledávání osobní blízkosti (88 respondentů; 74 %) či omezování v obvyklém způsobu života (71 respondentů; 60 %), avšak pouze 21 respondentů (18 %) správně rozpoznalo

všechny typické projevy stalkingu. Obdobné výsledky přinesl i graf 10, kde jednotlivé projevy, jako vyhrožování ublížením na zdraví či zneužití osobních údajů, označilo 82 respondentů (69 %), avšak pouze 8 respondentů (7 %) správně identifikovalo všechny formy nebezpečného pronásledování. Souhrnně lze konstatovat, že respondenti mají pouze částečné znalosti o projevech stalkingu a nejsou schopni jej komplexně rozpoznat. **Hypotéza H2 byla proto potvrzena.**

Hypotéza H3 předpokládala, že více než polovina respondentů hodnotí preventivní aktivity škol zaměřené na problematiku nebezpečného pronásledování jako nedostatečné. Výsledky výzkumu ukázaly, že většina respondentů se domnívá, že by školy měly studenty o problematice stalkingu a možnostech jeho prevence informovat více. Odpověď „spíše ano“ uvedlo 55 respondentů (46 %) a odpověď „ano“ uvedlo 43 respondentů (36 %). Naopak odpověď „spíše ne“ označilo 20 respondentů (17 %) a pouze 1 respondent (1 %) odpověděl „ne“. Tyto výsledky tedy naznačují, že většina respondentů nepovažuje současnou informovanost o problematice nebezpečného pronásledování ve školním prostředí za dostatečnou a domnívá se, že by školy měly této problematice věnovat větší pozornost. **Hypotéza H3 byla proto rovněž potvrzena.**

Výsledky výzkumu poukazují na zajímavý rozpor. Přestože většina studentů považuje stalking za reálný problém, jejich znalosti o konkrétních projevech tohoto jednání nejsou vždy dostatečné. Skutečnost, že pouze malá část respondentů dokázala správně rozpoznat všechny typické projevy stalkingu, naznačuje, že informovanost mladých lidí o této problematice není dostatečná.

Zároveň velká část respondentů uvádí, že by uvítala větší informovanost o této problematice ve školním prostředí. To naznačuje, že prevence a vzdělávání v oblasti rizikového chování by měly být více zařazovány do školních programů a preventivních aktivit.

Na základě provedeného výzkumu lze tedy konstatovat, že stalking představuje závažný společenský problém, který je mezi mladými lidmi vnímán jako reálný, avšak jejich informovanost o této problematice není vždy dostatečná. Z uvedených důvodů se jeví jako vhodné zařazení preventivně-vzdělávacích programů zaměřených na tuto problematiku do školních osnov, které by přispěly ke zvýšení informovanosti mladých lidí a k jejich seznámení s možnostmi ochrany a dostupnými formami pomoci.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BURIÁNEK, Jiří; PIKÁLKOVÁ, Simona a PODANÁ, Zuzana. *Abused, battered, or stalked*. Prague: Charles University, 2015. 172 s. ISBN 9788024631639.
2. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forezní psychologie*. Vysokoškolské učebnice. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. 244 s. ISBN 8086473864.
3. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forezní psychologie*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. 439 s. ISBN 9788073802134.
4. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forezní psychologie*. 3., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. 446 s. ISBN 9788073804619.
5. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Kriminální psychologie*. Praha: Eurounion, 1998. 255 s. ISBN 8085858703.
6. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2008. 150 s. ISBN 9788024722078.
7. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Policejní psychologie*. Vyd.4., V nakl. Portál 2., rozš. Praha: Portál, 2004. 320 s. ISBN 8071789313.
8. JELÍNEK, Jiří. *Deset let od přijetí českého trestního zákoníku*. Teoretik. Praha: Leges, 2019. 588 s. ISBN 9788075023544.
9. KUČHTA, Josef a VÁLKOVÁ, Helena. *Základy kriminologie a trestní politiky*. Beckovy mezioborové učebnice. Praha: C.H. Beck, 2005. 544 s. ISBN 8071798134.
10. MATOUŠKOVÁ, Ingrid. *Aplikovaná forezní psychologie*. Psyché (Grada). Praha: Grada, 2013. 296 s. ISBN 9788024745800.
11. MIFEK, Jan; VAVERA, František a MÁROVÁ, Tereza. *Specifika metodiky vyšetřování trestné činnosti mladistvých*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2025. 110 s. ISBN 9788026112907.
12. J. REID MELOY. *The Psychology of Stalking: Clinical and Forensic Perspectives*. 1998. 327 s. ISBN 978-0124905603.
13. SMEJKAL, Vladimír. *Kybernetická kriminalita*. Pro praxi. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. 640 s. ISBN 9788073805012.
14. ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. 3632 s. ISBN 978-80-7179-884-0.
15. ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. Beckova edice komentované zákony. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. 3376 s. ISBN 9788074008078.

16. VARGOVÁ, Branislava; POKORNÁ, Dana a TOUFAROVÁ, Marie. *Partnerské násilí*. Praha: Linde, 2008. 159 s. ISBN 9788086131764.
17. VEČERKA, Kazimír; HULMÁKOVÁ, Jana a ŠTĚCHOVÁ, Markéta. *Mladiství v procesu poruchové socializace*. Vydání: první. Studie. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2019. 184 s. ISBN 9788073381844.

Elektronické zdroje

1. BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ, z.s. *Nebezpečné pronásledování* [online]. Praha: Bílý kruh bezpečí, z.s., 2025 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://www.bkb.cz/pomoc-obetem/trestne-ciny/nebezpecne-pronasledovani/>
2. ČLOVĚK V TÍSNI, o.p.s. *Darujte – jednorázově* [online]. Praha: Člověk v tísni, o.p.s., 2026 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://www.clovekvtisni.cz/darujte/jednorazove>
3. INTERNETEM BEZPEČNĚ. *Kyberstalking* [online]. Karlovy Vary: INTERNETEM BEZPEČNĚ, 2018 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://www.internetembezpecne.cz/internetem-bezpecne/rizika-online-komunikace/kyberstalking>
4. POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Kriminalita* [online]. San Francisco: Policie ČR, 2026 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/statistiky-kriminalita.aspx>
5. POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Prevence – Stalking* [online]. Praha: Policie ČR; 2014 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/prevence-stalking.aspx>
6. POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Právo na ochranu před nebezpečím* [online]. Praha: Policie ČR, 2026 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/pravo-na-ochranu-pred-nebezpecim.aspx>
7. SKP-CENTRUM, o.p.s. *SKP-CENTRUM, o.p.s.* [online]. Pardubice: SKP-CENTRUM, o.p.s., 2025 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://www.skp-centrum.cz>
8. STÁTNÍ ZDRAVOTNICKÝ INFORMAČNÍ PORTÁL / STÁTNÍ ZDRAVOTNÍ ÚSTAV. *Šikana na pracovišti (mobbing a bossing)* [online]. Praha: Ministerstvo zdravotnictví ČR a Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR, 2022 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://www.nzip.cz/clanek/106-mobbing-a-bossing>

9. WIKIPEDIA contributors. *Rebecca Schaeffer* [online]. San Francisco: Wikimedia Foundation, Inc., 2024 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Rebecca_Schaeffer
10. WIKIPEDIA contributors. *Stalking* [online]. San Francisco: Wikimedia Foundation, Inc.; 29. 11. 2024 [cit. 15. 2. 2026]. Dostupné z: <https://cs.m.wikipedia.org/wiki/Stalking>

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010–2026 [cit. 3. 3. 2026]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2019-110>
2. ČESKO. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010–2026 [cit. 3. 3. 2026]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141>
3. ESKO. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010–2026 [cit. 3. 3. 2026]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>
4. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010,2026 [cit. 3. 3. 2026]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>

Seznam zkratk

ČR – Česká republika

GPS – Global Positioning System

PTSD – posttraumatická stresová porucha

SMS – Short Message Service

USA – Spojené státy americké

Sb. – Sbírka zákonů

z. s. – zapsaný spolek

o. p. s. – obecně prospěšná společnost

Seznam tabulek a grafů

Teoretická část:

Graf č. 1: Statistika nebezpečného pronásledování

Graf č. 2: Statistika pachatelů nebezpečného pronásledování

Empirická část:

Graf č. 1: Pohlaví respondentů

Graf č. 2: Znalost pojmu stalking (nebezpečné pronásledování)

Graf č. 3: Hodnocení znalostí respondentů o stalkingu

Graf č. 4: Jednání považované respondenty za stalking

Graf č. 5: Informovanost respondentů o možnostech pomoci při stalkingu

Graf č. 6: Instituce nebo osoby, na které by se respondenti obrátili o pomoc

Graf č. 7: Vnímání stalkingu jako problému mezi mladými lidmi

Graf č. 8: Názor respondentů na potřebu informování o stalkingu ve školách

Graf č. 9: Výuka problematiky stalkingu ve školách

Graf č. 10: Jednání považované za trestný čin nebezpečného pronásledování

Graf č. 11: Názor respondentů na váhání obětí vyhledat pomoc

Graf č. 12: Informovanost respondentů o tom, že stalking je trestný čin

Graf č. 13: Osobní zkušenost respondentů se stalkingem

Graf č. 14: Oznámení zkušenosti se stalkingem

Graf č. 15: Formy stalkingu, se kterými se respondenti setkali

Graf č. 16: Dopad zkušenosti se stalkingem na každodenní život respondentů

Přílohy

Seznam příloha č. 1: Anonymní dotazník⁹⁴

Anonymní dotazník – Informovanost o stalkingu a jeho prevenci

Dobrý den,

obracím se na Vás s žádostí o vyplnění tohoto dotazníku, který je součástí praktické části mé bakalářské práce. Jsem studentem 3. ročníku na Vysoké škole evropských a regionálních studií (VŠERS).

Dotazník je zcela anonymní a získané údaje budou využity výhradně pro účely zpracování bakalářské práce. Veškeré odpovědi budou zpracovány souhrnně a nebudou nijak spojovány s konkrétní osobou.

1. Pohlaví

Muž Žena

2. Znáte **pojem** stalking (nebezpečné pronásledování)?

Ano Ne

3. Jak byste ohodnotil/a své znalosti o stalkingu (nebezpečné pronásledování)?

Velmi dobré

Spíše dobré

Spíše špatné

Velmi špatné

4. Které z následujících jednání podle Vás může být považováno za stalking? (možno označit více odpovědí)

Opakované kontaktování pomocí telefonních hovorů

Sledování nebo vyhledávání osobní blízkosti

Jednorázový nesouhlasný nebo nepříjemný komentář

Omezování v obvyklém způsobu života

---

⁹⁴ Vlastní zpracování.

Opakované kontaktování prostřednictvím sociálních sítí

Nevím

5. Víte, kam byste se obrátil/a o pomoc, pokud byste byl/a obětí stalkingu?

Ano Spíše ano Spíše ne Ne

6. Které instituce nebo osoby byste v takové situaci kontaktoval/a? (možno označit více odpovědí)

Policie ČR

Rodiče

Školní psycholog / výchovný poradce

Linka důvěry

Nikam

Nevím

Jiné: _____

7. Domníváte se, že stalking je mezi mladými lidmi reálným problémem?

Ano Spíše ano Spíše ne Ne

8. Domníváte se, že by školy měly studenty více informovat o stalkingu a možnostech prevence?

Ano Spíše ano Spíše ne Ne

9. Učili jste se někdy ve škole o problematice stalkingu nebo nebezpečného pronásledování?

Ano, v rámci výuky

Ano, okrajově

Ne

Nepamatuji si

10. Které z následujících jednání jsou podle Vás považovány za trestný čin nebezpečného pronásledování? (možno označit více odpovědí)

- Vyhrožuje ublížením na zdraví
- Vyhledávání osobní blízkosti proti vůli osoby
- Opakované kontaktování prostřednictvím telefonu, zpráv nebo sociálních sítí
- Jednorázová hádka nebo konflikt
- Omezování oběti v jejím běžném způsobu života
- Zneužití osobních údajů k navázání kontaktu
- Nevím

11. Myslíte si, že oběti stalkingu často váhají vyhledat pomoc ze strachu nebo studu?

- Ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Ne

12. Víte, že nebezpečné pronásledování (stalking) je v České republice trestným činem?

- Ano
- Ne

Následující otázky jsou zaměřeny na osobní zkušenosti respondentů s nebezpečným pronásledováním. Pokud jste se s touto problematikou osobně nasetkal/a, můžete tyto otázky přeskočit.

---

13. Stal/a jste se někdy obětí stalkingu (nebezpečné pronásledování)?

- Ano
- Ne
- Nejsem si jistý/á

14. Pokud ano, hlásil/a jste tuto zkušenost někomu? (možno označit více odpovědí)

- Ano, Policii ČR
- Ano, rodičům
- Ano, škole

Ano, jiné osobě: _____

Ne

15. Pokud ano, s jakými formami stalkingu jste se setkal/a? (možno označit více odpovědí)

Opakované nevyžádané zprávy nebo hovory

Obtěžování prostřednictvím sociálních sítí

Nevyžádané sledování nebo vyhledávání osobního kontaktu

Vyhrožování nebo zastrašování

Jiná forma: _____

Nesetkal/a jsem se s žádnou z uvedených forem

16. Jaký dopad měla tato zkušenost na Váš každodenní život?

Žádný

Spíše mírný (nepříjemné pocity, obavy)

Výrazný (strach, stres, omezení běžných aktivit)

Velmi závažný (dlouhodobé psychické potíže, vyhledání odborné pomoci)

Děkuji všem, kteří si našli čas na vyplnění dotazníku a byli ochotni se podělit o své zkušenosti.